

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1994-1995**

24 MAART 1995

Voorstel van wet tot wijziging van de naturalisatieprocedure en het Wetboek van de Belgische nationaliteit

**VERSLAG
NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE
UITGEBRACHT
DOOR HEER GOOVAERTS**

De Commissie heeft het voorliggende voorstel van wet besproken tijdens haar vergaderingen van 31 januari, 14 en 15 februari, 15 en 24 maart 1995.

* * *

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen:

1. Vaste leden: de heren Lallemand, voorzitter, Barzin, Borin, mevr. Cahay-André, de heren Cooremans, De Gucht, mevr. Delcourt-Pêtre, de heren Erdman, Foret, Loones, Lozie, Mouton, Pataer, Vaes, Van Belle, Vandenberghe, Van Rompaey R., mevr. Verhoeven, de heren Weyts en Goovaerts, rapporteur.
2. Plaatsvervangers: de heren Didden, Hatry, Leroy, Matthijs, Seeuws en Van Erps.
3. Andere senatoren: de heren Buelens en Desmedt.

R. A 16746**Zie:****Gedr. St. van de Senaat:**

1247-1 (1994-1995): Voorstel van wet.

SÉNAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1994-1995**

24 MARS 1995

Proposition de loi modifiant la procédure de naturalisation et le Code de la nationalité belge

**RAPPORT
FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR M. GOOVAERTS**

La commission a examiné la présente proposition de loi au cours de ses réunions des 31 janvier, 14 et 15 février, 15 et 24 mars 1995.

* * *

Ont participé aux travaux de la commission:

1. Membres effectifs: MM. Lallemand, président; Barzin, Borin, Mme Cahay-André, MM. Cooremans, De Gucht, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Erdman, Foret, Loones, Lozie, Mouton, Pataer, Vaes, Van Belle, Vandenberghe, Van Rompaey R., Mme Verhoeven, MM. Weyts et Goovaerts, rapporteur.
2. Membres suppléants: MM. Didden, Hatry, Leroy, Matthijs, Seeuws et Van Erps.
3. Autres sénateurs: MM. Buelens et Desmedt.

R. A 16746**Voir:****Document du Sénat:**

1247-1 (1994-1995): Proposition de loi.

INHOUD	Blz.	SOMMAIRE	Pages
I. Inleiding	3	I. Introduction	3
II. Standpunt van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding	3	II. Point de vue du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme	3
III. Toelichting door de indiener van het wetsvoorstel	8	III. Développements par l'auteur de la proposition de loi	8
IV. Algemene besprekking	9	IV. Discussion générale	9
V. Artikelsgewijze besprekking	20	V. Discussion des articles	20
1. Artikel 1 (art. 21 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit)	20	1. Article 1 ^{er} (art. 21 du Code de la nationalité belge)	20
Paragraaf 1	20	Paragraphe 1 ^{er}	20
Paragraaf 2	23	Paragraphe 2	23
Paragraaf 3 (nieuw)	23	Paragraphe 3 (nouveau)	23
Paragraaf 3 (paragraaf 4 nieuw)	29	Paragraphe 3 (paragraphe 4 nouveau)	29
Paragraaf 3bis	31	Paragraphe 3bis	31
Paragraaf 4 (paragraaf 5 nieuw)	33	Paragraphe 4 (paragraphe 5 nouveau)	33
2. Artikel 2	33	2. Article 2	33
3. Artikel 3 (art. 2 van de aangenomen tekst)	34	3. Article 3 (art. 2 du texte adopté)	34
4. Artikel 4 (art. 3 van de aangenomen tekst)	35	4. Article 4 (art. 3 du texte adopté)	35
VI. Stemming over het geheel	35	VI. Vote sur l'ensemble	35
Tekst aangenomen door de commissie	36	Texte adopté par la commission	36
Bijlagen:			
1. Uittreksels uit het Jaarverslag 1994 van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding	38	1. Extraits du Rapport annuel 1994 du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme	38
2. Formulier houdende verzoek om naturalisatie gericht aan de minister van Justitie	41	2. Formulaire de demande de naturalisation adressé au ministre de la Justice	41

I. INLEIDING

De draagwijdte van dit voorstel dat tot doel heeft de naturalisatieprocedure te versnellen, kan het best worden beoordeeld aan de hand van de vaststellingen en voorstellen van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding.

II. STANDPUNT VAN HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING

I. Vaststellingen

De naturalisatieprocedure duurt thans veel te lang. In Brussel moet aan Franstalige kant op ongeveer 4 à 5 jaar worden gerekend. Sommige aanvragen die reeds in 1987 werden ingediend zijn nog steeds hangende.

Ongeveer 95 pct. van de naturalisatieaanvragen worden ingediend door personen die in België een vestigingsvergunning hebben of een verblijfsvergunning van onbeperkte duur, en voor de meeste van die dossiers is er geen enkel probleem.

Ongeveer 5 pct. van de naturalisatieaanvragen worden ingediend door personen die in België een verblijfsvergunning van beperkte duur hebben: het gaat hoofdzakelijk om studenten en ambassadepersonnel.

De procedure omvat een aantal terugkerende stappen:

1. — Samenstelling van het dossier op het parket van de procureur des Konings, met advies van de Dienst voor vreemdelingenzaken, advies van de Staatsveiligheid, politieonderzoek. Dit werk wordt gedaan door het administratief personeel van het parket en door de substituut-procureur des Konings;

- Advies uitgebracht door de substituut-procureur des Konings;

2. — Overzenden van het dossier aan de procureur-generaal, met onderzoek van de stukken door het parket-generaal en advies gegeven door de procureur-generaal.

In Brussel neemt het onderdeel « Parket » (1 en 2) gemiddeld drie jaar in beslag.

3. — Overzenden aan de Dienst nationaliteit van het Ministerie van Justitie, waar een volledig onderzoek van de stukken wordt gedaan.

Aan Franstalige kant neemt die fase ten minste een jaar in beslag.

4. — Overzenden aan de Commissie voor de naturalisaties van de Kamer van volksvertegenwoordigers, waar opnieuw een volledig onderzoek van de stukken wordt gedaan.

I. INTRODUCTION

La portée de cette proposition, qui a pour but d'accélérer la procédure de naturalisation, ne pourra être correctement appréciée qu'à la lumière des constatations et propositions du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme.

II. POINT DE VUE DU CENTRE POUR L'ÉGALITÉ DES CHANCES ET LA LUTTE CONTRE LE RACISME

I. Constats

La procédure de naturalisation est actuellement beaucoup trop longue. A Bruxelles, rôle francophone, il faut compter environ 4 à 5 ans. Il y a même actuellement certaines demandes introduites en 1987 qui sont toujours en cours.

Environ 95 p.c. des demandes de naturalisation sont introduites par des personnes qui bénéficient en Belgique d'une autorisation de séjour à durée illimitée, et la plupart de ces dossiers ne posent aucun problème.

Environ 5 p.c. des demandes de naturalisation sont introduites par des personnes qui bénéficient en Belgique d'une autorisation de séjour à durée limitée: il s'agit essentiellement d'étudiants et de personnel d'ambassade.

La procédure contient un certain nombre d'étapes répétitives :

1. — Constitution du dossier au parquet du procureur du Roi, avec avis de l'Office des étrangers, avis de la Sûreté de l'Etat, enquête de police. Ce travail est effectué par le personnel administratif du parquet et par le substitut du procureur du Roi;

- Avis rendu par le substitut du procureur du Roi;

2. — Transmission du dossier au procureur général, avec vérification des pièces par le parquet général et avis rendu par le procureur général.

À Bruxelles, l'étape « Parquets » (1 et 2) prend en moyenne trois ans.

3. — Transmission au service nationalité du Ministère de la Justice, où une vérification complète des pièces est effectuée.

Pour le rôle francophone, cette étape prend au minimum une année.

4. — Transmission à la Commission des naturalisations de la Chambre des représentants, où une nouvelle vérification complète des pièces est effectuée.

<ul style="list-style-type: none"> — Stemming in commissie. — Stemming in plenaire vergadering. <p>Gemiddelde duur = 3 maanden.</p> <p>5. — Overzenden aan de Commissie voor de naturalisaties van de Senaat, waar opnieuw een volledig onderzoek van de stukken wordt gedaan.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Stemming in commissie. — Stemming in plenaire vergadering. <p>Gemiddelde duur = 6 maanden.</p> <p>N.B.: Vanaf de volgende zittingsperiode zal alleen nog de Kamer van volksvertegenwoordigers over de naturalisatiewetten stemmen.</p> <p>6. — Bekendmaking van de naturalisatiewet in het <i>Belgisch Staatsblad</i>, na een wisselende termijn.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Vote en commission. — Vote en séance plénière. <p>Durée moyenne, environ 3 mois.</p> <p>5. — Transmission à la Commission des naturalisations au Sénat, où une nouvelle vérification complète des pièces est effectuée.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vote en commission. — Vote en séance plénière. <p>Durée moyenne, environ 6 mois.</p> <p>N.B.: À compter de la prochaine législature, les lois de naturalisation ne seront plus votées que par la Chambre des représentants.</p> <p>6. — Publication de la loi de naturalisation au <i>Moniteur belge</i>, avec un délai variable.</p>
---	---

II. Nagestreefd doel

Voor de gevallen waarin de aanvrager de toelating heeft tot vestiging of tot verblijf met onbeperkte duur in België, zou de procedure tot verkrijging van de Belgische nationaliteit moeten worden teruggebracht tot één jaar.

III. Voorstel

In zijn jaarrapport 1994, heeft het Centrum voorgesteld de voorwaarden van toegang tot de procedure voor het verkrijgen van de nationaliteit door nationaliteitskeuze (artikelen 13, 14 en 15 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit) uit te breiden tot personen die reeds een voldoende aantal jaren (nog te bepalen) het recht tot onbeperkt verblijf op Belgisch grondgebied genieten (1). Dit voorstel is gegrond op de filosofie van het bestaande systeem dat berust op de erkenning van de wil tot integratie van de aanvrager. Bij nationaliteitskeuze gaat men ervan uit dat de aanvrager met België bevorrechte banden heeft (geboren op het grondgebied, deel van schooltijd op het grondgebied, of huwelijk met een Belgische echtgenoot) die het vermoeden doen ontstaan dat er een wil tot integratie is. Dat vermoeden is weerlegbaar en kan dus worden omgekeerd door het openbaar ministerie. Men zou dus kunnen stellen dat de langdurige vestiging in België het vermoeden doet ontstaan dat er een voldoende wil tot integratie is, onder toezicht van het openbaar ministerie en de rechtbank van eerste aanleg.

De nationaliteitskeuzeprocedure (artikel 15 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit) zou dus ook openstaan voor vreemdelingen die gedurende

II. Objectif à atteindre

Pour les cas dans lesquels le demandeur bénéficie d'établissement ou d'un séjour à durée illimitée en Belgique, il faudrait ramener la procédure d'acquisition de la nationalité à une année.

II. Proposition

Dans son rapport annuel 1994, le centre a proposé d'élargir les conditions d'accès à la procédure d'acquisition de la nationalité par option (articles 13, 14 et 15 du Code de la nationalité belge) aux personnes qui bénéficient d'un droit de séjour à durée indéterminée depuis un nombre suffisant d'années (à déterminer) sur le territoire belge (1). Cette proposition se fonde sur la philosophie du système actuel qui est basé sur la reconnaissance de la volonté d'intégration du demandeur. Dans le cas de l'option, on considère que le demandeur a avec la Belgique des liens privilégiés (naissance sur le territoire, scolarité en partie accomplie sur le territoire, ou mariage avec un conjoint belge) qui permettent de présumer sa volonté d'intégration. La présomption est réfragable et peut donc être renversée par le ministère public. On pourrait considérer que l'établissement d'une longue durée en Belgique permet aussi de présumer une volonté d'intégration suffisante, sous contrôle du ministère public et du tribunal de première instance.

La procédure d'option (article 15 du Code de la nationalité belge) serait dès lors ouverte aux étrangers séjournant régulièrement en Belgique depuis 10 ans,

(1) Zie bijlage, Jaarrapport van het Centrum, 1994, deel 1, blz. 30 en deel 2, blz. 65.

(1) Voir en annexe, Rapport annuel du centre, 1994, partie 1, p. 30 et partie 2, p. 65.

10 jaar regelmatig in België verblijven en de toelating hebben gekregen om zich voor onbepaalde duur in het Rijk te vestigen of er te verblijven. Met andere woorden: het zou gaan om een uitbreiding van de gevallen waarin het verkrijgen van de nationaliteit door nationaliteitskeuze mogelijk is.

Het dossier zou dan de volgende weg moeten afleggen:

1. — Samenstelling van het dossier door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente.

Voordeel: ontlasting van het administratief personeel van de parketten van de procureur des Konings.

2. — Dossier ter advisering overgezonden aan de procureur des Konings. Deze gaat na of de voorwaarden van ontvankelijkheid vervuld zijn, en of de identiteit van de aanvrager na vergelijking van de stukken juist blijkt. Deze verrichting kost hem enkele minuten.

De substituut gaat na of er geen ernstige persoonlijke feiten zijn ten laste van de aanvrager (bijvoorbeeld strafregister).

De substituut vraagt dan het advies van de Staatsveiligheid en van de Dienst Vreemdelingenzaken. Met toepassing van de circulaires van 22 september en 15 oktober 1993 van de minister van Justitie, wordt het antwoord van de Dienst Vreemdelingenzaken geacht gunstig te zijn indien het niet binnen een termijn van twee maanden op het parket toekomt en kan de procedure worden voortgezet.

Tegelijk daarmee vraagt de substituut een politieonderzoek om na te gaan of de wil tot integratie aanwezig is. Het politierapport wordt gemiddeld binnen een maand na de aanvraag overgezonden.

De substituut brengt vervolgens zijn advies uit en vraagt dat voor het dossier een rechtsdag wordt bepaald bij de rechtbank van eerste aanleg voor de erkenning van de nationaliteitskeuze.

Op het niveau van het parket van de procureur des Konings, voor zover een voldoende aantal substituten voor die taak wordt aangewezen (momenteel is er in Brussel één substituut voor alle Franstalige dossiers), zou de volledige procedure ongeveer drie maanden in beslag nemen.

Voordeelen op het niveau van het parket:

Een nationaliteitskeuzedossier vergt minder werk van de substituut dan een naturalisatiedossier, omdat het dossier reeds in de juiste vorm werd samengesteld door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente.

De fase bij het parket-generaal is minder omslachtig.

et ayant été autorisés à s'établir ou à séjournner pour une durée indéterminée dans le Royaume. En d'autres termes, il s'agirait d'un élargissement des hypothèses dans lesquelles l'acquisition de la nationalité par option est possible.

Le parcours du dossier serait alors le suivant:

1. — Constitution du dossier auprès de l'officier de l'état civil de la commune.

Avantage: décharge du personnel administratif des parquets du procureur du Roi.

2. — Transmission du dossier au substitut du procureur du Roi pour avis. Celui-ci vérifie si les conditions de recevabilité sont remplies, et si l'identité du demandeur est correcte en confrontant les pièces. Cette opération lui demande quelques minutes.

Le substitut vérifie qu'il n'y a pas de faits personnels graves à charge du demandeur (e.a. casier judiciaire).

Le substitut demande alors l'avis de la Sûreté et celui de l'Office des étrangers. En application des circulaires des 22 septembre et 15 octobre 1993 du ministre de la Justice, si la réponse de l'Office des étrangers ne parvient pas dans un délai de deux mois au parquet, l'avis est présumé favorable et la procédure suit son cours.

Parallèlement à cette démarche, le substitut demande une enquête de police pour vérifier la volonté d'intégration. En moyenne, le rapport de police est transmis dans le mois de la demande.

Le substitut rend ensuite un avis et demande la fixation du dossier au tribunal de première instance pour agrément de l'option.

Au niveau du parquet du procureur du Roi, pour autant qu'un nombre suffisant de substituts soient désigné, pour cette tâche (actuellement, à Bruxelles, un substitut assume tous les dossiers francophones), l'ensemble de la procédure prendrait environ trois mois.

Avantages au niveau du parquet:

Un dossier d'option demande au substitut moins de travail qu'un dossier de naturalisation, parce que le dossier a déjà été correctement constitué au niveau de l'officier de l'état civil de la commune.

L'étape du parquet général est économisée.

3. — Bepaling rechtsdag rechtbank van eerste aanleg:

De termijn om een rechtsdag te bepalen voor de keuze is thans ongeveer zes maanden. De terechtzitting zelf neemt over het algemeen enkele minuten in beslag.

Voordeel: Vele tussenstappen en herhalingen kunnen achterwege blijven: het dossier wordt samengesteld door de ambtenaar van de burgerlijke stand en gecontroleerd door de substituut-procureur des Konings.

4. — Overschrijving van het verkrijgen van de nationaliteit in de registers van de burgerlijke stand.

De bestaande naturalisatieprocedure zou blijven bestaan voor aanvragers die in België geen verblijftitel voor onbeperkte duur hebben, dat wil zeggen, hoofdzakelijk voor studenten, diplomatiek personeel en personen die in het buitenland verblijven maar banden hebben met België. Zo zou het de eigenschap blijven behouden van een gunst verleend door de wetgevende macht.

Deze oplossing zou in de praktijk resulteren in een beperking van het aantal naturalisatieaanvragen, en zou dus deze procedure onlasten. De parketten van de procureurs des Konings die optreden zowel inzake naturalisatie als inzake nationaliteitskeuze zouden geen extra werkdruk te verwerken krijgen. De parketten-generaal evenwel zouden gespaard blijven van de aanvragen die thans naturalisatieaanvragen zijn en nationaliteitskeuze-aanvragen zouden kunnen worden.

Zij zou ook voor bijkomende werkbelasting kunnen zorgen bij de rechtbanken van eerste aanleg die uitspraak moeten doen over de erkenning van de nationaliteitskeuze. Het zijn echter vooral de griffiers van deze rechtbanken die met extra werklast te maken zullen krijgen. Misschien zou het in dat verband zinvol zijn om de personele middelen van de bevoegde rechtbanken van eerste aanleg te verhogen.

Het komt ons voor dat dit voorstel een voorkeurs-behandeling moet krijgen. Het past in de algemene opzet van het systeem, alsmede in de tendens van de laatste jaren om de voorwaarden waarin nationaliteitskeuze mogelijk wordt, uit te breiden.

Het doel is dus de druk op de naturalisatieprocedure weg te nemen door daaraan de dossiers te onttrekken die over het algemeen geen problemen opleveren (aanvragers die gedurende verscheidene jaren in België zijn gevestigd), door meer mogelijkheden te scheppen voor het verkrijgen van de nationaliteit door nationaliteitskeuze. In voorkomend geval zouden de personele middelen daar moeten worden ingezet.

3. — Fixation au tribunal de première instance:

Actuellement, le délai de fixation pour les options est d'environ 6 mois. L'audience elle-même prend, en général, quelques minutes.

Avantage: Beaucoup d'étapes intermédiaires et répétitives disparaissent: le dossier est constitué par l'officier de l'état civil et vérifié par le substitut du procureur du Roi.

4. — Transcription de l'acquisition de la nationalité sur les registres de l'état civil.

La procédure de naturalisation existante subsisterait pour les demandeurs qui ne bénéficient pas en Belgique d'un séjour à durée illimitée, c'est-à-dire essentiellement pour les étudiants, le personnel diplomatique et les personnes résidant à l'étranger mais ayant des liens avec la Belgique. Ainsi, elle garderait son caractère de faveur accordée par le pouvoir législatif.

Cette solution aurait pour effet de limiter le nombre de demandes de naturalisation, et donc de décharger cette procédure. Les parquets des procureurs du Roi, qui interviennent aussi bien en matière de naturalisation qu'en matière d'option ne devraient pas en subir une surcharge de travail. Par contre, les parquets généraux seraient déchargés des demandes qui sont actuellement des demandes de naturalisation, et qui pourraient devenir des demandes d'option.

Elle aurait aussi pour effet de surcharger les tribunaux de première instance appelés à se prononcer sur l'agrément de l'option de nationalité. Toutefois, ce sont surtout les greffiers de ces juridictions qui subiront un surcroît de travail. Peut-être dans cette optique serait-il intéressant d'augmenter alors les moyens en personnel des tribunaux de première instance compétents.

Il nous semble que cette proposition doit être privilégiée. Elle s'inscrit dans la philosophie d'ensemble du système, ainsi que dans le mouvement de ces dernières années qui tend à élargir les conditions d'option.

L'objectif est donc de décharger la procédure de naturalisation en la déchargeant des dossiers qui, en règle générale, ne posent pas de problèmes (demandeurs établis en Belgique depuis de nombreuses années), en privilégiant l'acquisition de la nationalité par l'option. Le cas échéant, il faudrait alors concentrer les moyens en termes de personnel, à ce niveau.

IV. Gevolgen wat personele middelen betreft

Deze oplossing verlicht het werk van:

- * het administratieve personeel van de parketten dat thans voor de opvang van de naturalisatie-aanvragers zorgt en hun dossier samenstelt,
- * de parketten-generaal,
- * het personeel van de dienst nationaliteit van het Ministerie van Justitie,
- * de Commissie voor de naturalisaties van de Kamer.

Deze oplossing brengt extra werkdruk mee voor:

- * de ambtenaren van de burgerlijke stand (gemeenten en hun administratief personeel),
- * de griffies van de rechtbanken van eerste aanleg.

V. Te verwachten reacties van de diverse autoriteiten die bij de procedure betrokken zullen zijn

Na verschillende informele contacten met een aantal substituten van de procureur des Konings van Brussel en sommige ambtenaren van de dienst nationaliteit van het Ministerie van Justitie, laat het zich aanzien dat:

— De parketten van de procureurs des Konings voorstander zullen zijn van deze wijziging aangezien de nationaliteitskeuzedossiers voor hen veel minder administratief werk meebrengen. In die dossiers doen zij wat hun eigenlijke taak is: zij brengen advies uit aan de rechtbank.

— De dienst nationaliteit van het Ministerie van Justitie zal wellicht terughoudend zijn voor iedere wijziging van de bestaande procedure.

— De reactie van de gemeentebesturen is niet bekend. In sommige gemeentebesturen zullen de administratieve diensten allicht moeten worden versterkt. Er moet wellicht worden voorzien dat sommige gemeenten niet erg tot samenwerking geneigd zullen zijn, om uiteenlopende motieven. Hoe moet men dat zien op te lossen?

VI. Besluit

Vooropgesteld dat de gemeenten goed meewerken, valt te verwachten dat de gemiddelde duur van een nationaliteitskeuzedossier zal zijn:

1. Vijftien dagen voor het samenstellen van het dossier op de gemeente (die termijn hangt ook af van de aanvrager die de vereiste stukken moet overleggen).

IV. Conséquences en termes de moyens humains

Cette solution décharge:

- * le personnel administratif des parquets qui assure actuellement l'accueil des demandeurs de naturalisation et la constitution de leur dossier,
- * les parquets généraux,
- * le personnel du service nationalité du Ministère de la Justice,
- * la Commission des naturalisations de la Chambre.

Cette solution entraîne un surcroît de travail:

- * pour les officiers de l'état civil (communes) et leur personnel administratif,
- * pour les greffes des tribunaux de première instance.

V. Réactions qui peuvent être escomptées des différentes autorités appelées à intervenir dans la procédure

D'après différents contacts informels avec certains substituts du procureur du Roi de Bruxelles et certains fonctionnaires du service nationalité du Ministère de la Justice, on peut prévoir que:

— Les parquets des procureurs du Roi seront favorables à cette modification, étant donné que les dossiers d'option leur demandent beaucoup moins de travail administratif. Ils remplissent dans ces dossiers ce qui correspond réellement à leur rôle: ils rendent un avis au tribunal.

— Le service nationalité du Ministère de la Justice sera probablement réticent à toute modification de la procédure actuelle.

— La réaction des pouvoirs communaux est inconnue. Il faudra probablement renforcer les services administratifs de certaines communes. En outre, il faut peut-être prévoir que certaines communes pourraient ne pas être très coopérantes, pour des motifs multiples. Quelle solution y apporter?

VI. Conclusion

Dans l'hypothèse d'une bonne collaboration des communes, on peut escompter que la durée moyenne d'un dossier d'option sera:

1. Quinze jours pour la constitution du dossier à la commune (ce délai dépend aussi du demandeur qui doit fournir les pièces exigées).

2. Drie maanden voor het advies van de procureur des Konings, wanneer er geen ernstige feiten ten laste zijn van de aanvrager.

3. Zes maanden voor de rechtsdagbepaling bij de rechtbank van eerste aanleg.

4. Een maand voor het overschrijven in de registers van de burgerlijke stand.

III. TOELICHTING DOOR DE INDIENER VAN HET WETSVOORSTEL

Uit de nota van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding kunnen de drie volgende conclusies worden getrokken.

In de eerste plaats sleept de naturalisatieprocedure te lang aan, hetgeen een negatieve en demoraliserende uitwerking heeft op de vreemdelingen die explicet de wens hebben uitgedrukt de Belgische nationaliteit te verwerven.

Ten tweede zijn de parketten overbelast. Zij doen een beroep op de politiediensten die ter plekke bij de aanvragers de nodige vaststellingen en controles moeten verrichten. Bij ontstentenis van eenvormige onderrichtingen blijken deze diensten er echter dikwijls een verschillende benadering op na te houden.

Dat leidt ertoe dat bepaalde dossiers op het eerste niveau, dit wil zeggen door de procureurs des Konings, als onvolledig worden beschouwd en voor verder onderzoek naar de politie worden teruggestuurd. Dezelfde vaststelling geldt op het niveau van het parket-generaal.

Ten derde opteert het Centrum voor de procedure van de nationaliteitskeuze. De ervaring leert echter dat deze procedure voor de rechtbank van eerste aanleg ten minste één jaar duurt. Daarenboven mag niet over het hoofd worden gezien dat de substituut-procureurs des Konings nog steeds een advies over de betrokkenen dienen te verstrekken. Deze adviezen zullen even goed moeten worden voorbereid als bij een naturalisatieprocedure. Dat heeft tot gevolg dat de werkdruk van de parketten, evenmin als de gerechtelijke achterstand, worden verminderd.

Gelet op het feit dat 80 pct. van de dossiers geen problemen opleveren omdat de kandidaat-Belgen aan alle wettelijke voorwaarden voldoen, rijst de vraag of het wel opportuun is elke aanvraag om naturalisatie aan een tijdrovende procedure te onderwerpen.

Om die reden heeft spreker het onderhavige wetsvoorstel ingediend teneinde de naturalisatieprocedure gestroomlijnd en objectief te laten verlopen. Daartoe wordt bepaald dat elke kandidaat bij zijn aanvraag de bij koninklijk besluit bepaalde akten en stavingsstukken moet voegen (bijvoorbeeld inzake

2. Trois mois pour l'avis du procureur du Roi, lorsqu'il n'y a pas de faits personnels graves à charge du demandeur.

3. Six mois pour le délai de fixation au tribunal de première instance.

4. Un mois pour la transcription dans les registres de l'état civil.

III. DÉVELOPPEMENTS PAR L'AUTEUR DE LA PROPOSITION DE LOI

La note du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme permet d'aboutir aux trois conclusions suivantes.

En premier lieu, la procédure de naturalisation est trop longue, ce qui induit un effet négatif et démoralisant sur les étrangers qui ont explicitement exprimé le souhait d'acquérir la nationalité belge.

Deuxièmement, les parquets sont surchargés. Ils font appel aux services de police qui doivent effectuer sur place, auprès des demandeurs les constatations et contrôles nécessaires. En l'absence d'instructions homogènes, il s'avère, toutefois, que ces services pratiquent souvent une approche différente.

Il en découle que certains dossiers sont considérés comme incomplets au premier niveau, c'est-à-dire par les procureurs du Roi, et sont renvoyés à la police pour enquête plus approfondie. La même constatation est faite au niveau du parquet général.

En troisième lieu, le Centre opte pour la procédure du choix de la nationalité. L'expérience nous enseigne toutefois que cette procédure devant le tribunal de première instance dure au moins une année. En outre, il ne faut pas perdre de vue que les substituts du procureur du Roi doivent encore émettre un avis concernant l'intéressé. Ces avis devront être aussi bien préparés que les avis à émettre dans le cadre de procédures de naturalisation. Il en résulte donc que la charge de travail ne s'en trouvera pas réduite, pas plus que l'arrière judiciaire.

Eu égard au fait que 80 p.c. des dossiers ne posent aucun problème car les candidats à la nationalité belge répondent à toutes les conditions légales, on peut se poser la question de savoir s'il est opportun de soumettre chaque demande de naturalisation à une longue procédure.

Pour ces raisons, l'intervenant a déposé la proposition de loi qui nous est soumise pour que l'on confère à la procédure de naturalisation un déroulement plus souple et plus objectif. À cette fin, il est stipulé que chaque candidat doit joindre à sa demande les actes et justificatifs déterminés par arrêté royal (par exemple,

verblijf, betaling van belastingen, kennis van de taal, conformiteit met de sociale wetgeving en wil tot integratie).

Indien de Kamer van volksvertegenwoordigers vaststelt dat het dossier volledig is en aan de wettelijke voorwaarden is voldaan, wordt de naturalisatie verleend. De Kamer kan eventueel het parket verzoezen een nader onderzoek in te stellen met betrekking tot de wettelijke vereisten.

Deze procedure ontlast de parketten en biedt toch nog de gelegenheid na te gaan of er vanuit het oogpunt van de veiligheid van de Staat geen bezwaren tegen de naturalisatie van een vreemdeling kunnen worden aangevoerd. Om die reden zou het aanvraagformulier tevens aan het Ministerie van Justitie moeten worden toegezonden zodat de bevoegde diensten binnen een bepaalde termijn aan de Kamer van volksvertegenwoordigers een advies over de betrokken kandidaat kunnen verstrekken.

IV. ALGEMENE BESPREKING

De minister sluit zich aan bij de analyse van de indiener van het wetsvoorstel.

Hij is de mening toegedaan dat men met de naturalisatieprocedure de verkeerde weg is opgegaan.

Oorspronkelijk was de naturalisatie een zuiver parlementaire procedure. Het gebrek aan personeel in het Parlement noopte de Kamers er echter toe de administratieve behandeling van de aanvragen aan de uitvoerende macht toe te vertrouwen, *in casu* het Ministerie van Justitie, met dien verstande dat de eindbeslissing door het Parlement werd genomen.

Spreker is van oordeel dat de naturalisatieprocedure weer volledig een parlementaire aangelegenheid moet worden, dit wil zeggen dat de diensten van het Parlement ook dienen in te staan voor de administratieve voorbereiding van de beslissingen.

Het heeft dan ook geen enkele zin om, zoals sommige wetsvoorstellen bepalen, het Ministerie van Justitie de rol van brievenbus toe te bedelen; wel zou het Parlement zich voor het onderzoek van de aanvragen van de medewerking van bepaalde overheidsdiensten kunnen verzekeren.

Wat het gerechtelijk aspect van de procedure betreft, is de minister het eens met de stelling dat het merendeel der dossiers geen problemen doet rijzen, tenzij in bepaalde parketten waar zij eerder van principiële aard zijn. Hij beklemtoont dat parketmagistraten de procedure niet om principiële redenen mogen vertragen of versnellen.

Hij is van oordeel dat het Parlement het parket uitsluitend om nadere informatie moet vragen voor dossiers waaromtrent zich moeilijkheden voordoen. Het is weinig efficiënt het parket, bij voorbeeld te

en matière de séjour, de paiement des impôts, de connaissances linguistiques, de conformité à la législation sociale, de volonté d'intégration).

Si la Chambre des représentants constate que le dossier est complet et satisfait aux conditions légales, la naturalisation est accordée. La Chambre peut éventuellement donner mission au parquet de mener une enquête plus approfondie portant sur les conditions légales.

Cette procédure décharge les parquets et offre toutefois encore la possibilité de vérifier si, du point de vue de la sûreté de l'État, aucune objection contre la naturalisation d'un étranger ne peut être avancée. Pour ces motifs, le formulaire de demande devrait également être transmis au ministère de la Justice afin que les services compétents puissent, dans un délai précis, remettre un avis à la Chambre des représentants sur le candidat concerné.

IV. DISCUSSION GÉNÉRALE

Le ministre souscrit à l'analyse exposée par l'auteur de la proposition de loi.

Il est d'avis qu'avec la procédure actuelle de naturalisation l'on a fait fausse route.

À l'origine, la naturalisation était une procédure purement parlementaire. Le manque de personnel au Parlement a incité les Chambres à confier le traitement administratif des demandes au pouvoir exécutif, en l'occurrence, au ministère de la Justice, étant entendu que la décision finale reviendrait au Parlement.

Il considère que la procédure de naturalisation doit redevenir une compétence essentiellement parlementaire, ce qui implique que les services du Parlement doivent également prendre en charge les travaux préparatoires administratifs des décisions.

Cela n'a effectivement aucun sens d'attribuer le rôle de boîte à lettres au Ministère de la Justice, comme certaines propositions de loi le prévoient; néanmoins, pour l'examen des demandes, le Parlement pourrait s'assurer la collaboration de certains services publics.

Pour ce qui est de l'aspect judiciaire de la procédure, le ministre marque son accord sur l'affirmation selon laquelle la majorité des dossiers ne posent aucun problème, sauf dans certains parquets où il s'agit plutôt de questions de principe. Il souligne que les magistrats des parquets ne peuvent retarder ou accélérer la procédure pour des motifs de principe.

Il est d'avis que le Parlement doit demander au parquet de plus amples informations unique pour les dossiers qui s'accompagnent de difficultés. Il est peu efficace de charger le parquet, par exemple à Bruxel-

Brussel, met het onderzoek van duizenden naturalisatieliedossiers te belasten waarvan 80 pct. toch geen problemen oplevert. Dat vergt een administratie waarvan de omvang niet volledig te verantwoorden is in het licht van het belang van de opdracht.

Hij betoont zich dan ook voorstander van een procedure waarin het parket slechts op verzoek van het Parlement zou worden betrokken. Vandaar het belang om de kandidaat voor een naturalisatie ertoe te verplichten bij zijn aanvraag een aantal stukken te voegen, bij voorbeeld een getuigschrift van goed zedelijk gedrag.

Blijken er in dat verband moeilijkheden te bestaan, dan kan het parket om nadere informatie worden gevraagd. Tevens zou bij alle parketten moeten worden nagegaan of er tegen een kandidaat geen gerechtelijk onderzoek loopt.

Een dergelijke methode zou de werkdruk van de parketten reeds in aanzienlijke mate kunnen verminderen.

De minister verklaart dat bepaalde punten in de procedure reeds werden gewijzigd. Zo wordt het advies van de Dienst Vreemdelingen geacht gunstig te zijn wanneer het niet binnen een bepaalde termijn is verstrekt. Een dergelijke werkwijze voorkomt bureaucratie en zorgt voor een snellere afhandeling van de dossiers.

Het aspect waaraan het Parlement het grootste belang dient te hechten bij het onderzoek van de dossiers, betreft de eventuele bedreiging van de veiligheid van de Staat. Hierbij wordt voornamelijk aan de kandidaten gedacht bij wie elke integratiewil ontbreekt wegens hun politieke aanhorigheid of hun lidmaatschap van islamitische fundamentalistische groeperingen.

Het groot aantal naturalisatieaanvragen van moslims en de sterke inplanting van fundamentalistische groepen in ons land dwingen de Belgische overheid ertoe nauwgezet na te gaan of de veiligheid van de Staat hierdoor niet wordt bedreigd. De samenwerking tussen het Parlement, de Dienst Vreemdelingen en de Staatsveiligheid moet op dit punt worden versterkt.

Tot besluit stelt spreker dat hij voorstander is van een vereenvoudiging van de procedure zodat zowel het Ministerie van Justitie als het parket van een aantal taken worden onlast die in de overgrote meerderheid der gevallen weinig zin hebben.

De administratieve rompslomp waarmee het parket van Brussel geconfronteerd wordt, verhindert de parketmagistraten zich toe te leggen op wat als hun prioriteit zou moeten gelden, met name de misdaadbestrijding.

les, de l'examen de milliers de dossiers de naturalisation dont 80 p.c. ne posent aucun problème. En effet, cela exige une administration dont le volume ne peut pas être justifié complètement par l'intérêt de la mission.

Il se déclare dès lors partisan d'une procédure où le parquet n'interviendrait qu'à la demande du Parlement. De là, l'importance d'obliger le candidat à la naturalisation à joindre à sa demande une série de documents, par exemple, un certificat de bonne vie et mœurs.

S'il s'avère que des difficultés existent sur ce plan, le parquet peut alors être chargé de fournir de plus amples informations. En outre, il conviendrait de vérifier auprès de tous les parquets si un candidat ne fait l'objet d'aucune enquête judiciaire.

Pareille méthode permettrait déjà de réduire considérablement le travail des parquets.

Le ministre déclare que certains points de la procédure ont déjà été modifiés. Ainsi, l'avis de l'Office des étrangers est réputé favorable s'il n'est pas transmis dans un délai précis. Une telle procédure prévient les velléités bureaucratiques et permet un traitement plus rapide des dossiers.

L'aspect auquel le Parlement doit accorder la plus grande importance dans l'examen des dossiers, concerne la menace éventuelle pour la sûreté de l'Etat. À cet égard, on pense principalement aux candidats chez qui la volonté d'intégration fait défaut en raison de leur appartenance politique ou de leur adhésion à des groupements fondamentalistes islamiques.

Le grand nombre de demandes de naturalisation émanant de musulmans et la forte implantation des groupes fondamentalistes dans notre pays, obligent les autorités belges à vérifier minutieusement si la sûreté de l'Etat n'en est pas menacée. La collaboration entre le Parlement, l'Office des étrangers et la Sûreté de l'Etat doit, sur ce point, être intensifiée.

En conclusion, l'intervenant indique qu'il est partisan d'une simplification de la procédure de telle sorte que, tant le Ministère de la Justice que le parquet, soient déchargés d'une série de tâches qui, dans la grande majorité des cas, n'ont que peu de sens.

Les complications administratives auxquelles le parquet de Bruxelles est confronté, empêche les magistrats du parquet de se consacrer à ce qui devrait être leur priorité, en l'occurrence la lutte contre la délinquance.

De vraag rijst bij voorbeeld waarom het parket dient tussen te komen in het onderzoek van de gemeentepolitie naar de wil tot integratie van de kandidaat voor een naturalisatie.

De minister pleit derhalve voor een procedure waarin het parket niet ambtshalve, maar slechts op verzoek van het Parlement zou worden ingeschakeld. Men dient er zich rekenschap van te geven dat voor dossiers waar moeilijkheden rijzen, meestal niet het parket, maar een andere instantie (bij voorbeeld de Staatsveiligheid) voor grondiger onderzoek wordt aangesproken.

De procedure van de nationaliteitskeuze behoort, in tegenstelling tot de naturalisatieprocedure, tot de gerechtelijke sfeer omdat het de rechtbank van eerste aanleg is die uitspraak doet over de inwilliging van de nationaliteitskeuze.

De keuze voor deze procedure is ingegeven door de overweging dat zij sneller haar beslag zou krijgen. Deze doelstelling wordt echter van langsom minder gehaald.

Het zou dan ook paradoxaal zijn wanneer ten gevolge van een hervorming van de naturalisatieprocedure de aanvragen om burgerschap sneller door de Kamer zouden worden behandeld dan de verklaring van nationaliteitskeuze door de rechtbank van eerste aanleg.

Beide procedures moeten bijgevolg te zamen onder de loep worden genomen in het licht van de doelstellingen die de wetgever bij de invoering ervan voor ogen stonden.

In ieder geval moet erover worden gewaakt dat de procedures efficiënt zijn en niet worden uitgewerkt om bepaalde oneigenlijke doelstellingen na te streven, te weten het afremmen of versnellen van de behandeling van de aanvragen om nationaliteitsverkrijging.

Een lid is de mening toegedaan dat het voorstel van het Centrum om in bepaalde gevallen voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit de procedure van de nationaliteitskeuze toe te passen in plaats van de naturalisatieprocedure, ten volle moet worden gesteund.

Er moet echter over worden gewaakt dat de procedures binnen een korte termijn hun beslag krijgen.

Zij wenst te weten of voor het door het voorstel van het Centrum vereiste verblijf van 10 jaar in België, ook niet het verblijf in andere lidstaten van de Europese Unie in aanmerking zou moeten worden genomen. Zij acht deze uitbreiding conform het Verdrag van Maastricht (*cf.* de artt. 8 - 8E van het E.G.-Verdrag).

Een ander lid wenst op het principiële vlak de discussie aan te snijden over de noodzaak van het onderzoek naar de wil tot integratie.

Volgens het voorstel van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding zou

L'on peut se demander, par exemple, pourquoi le parquet doit intervenir dans l'enquête de la police communale, sur la volonté d'intégration du candidat à la naturalisation.

C'est pourquoi le ministre plaide pour une procédure où le parquet ne serait pas d'office impliqué mais uniquement à la demande du Parlement. Il faut se rendre compte que, pour les dossiers présentant des difficultés, ce n'est généralement pas le parquet mais une autre instance (par exemple, la Sûreté de l'État) qui est sollicitée pour une enquête plus approfondie.

La procédure du choix de la nationalité relève, contrairement à la procédure de naturalisation, de la sphère judiciaire parce que c'est le tribunal de première instance qui se prononce sur l'acceptation du choix de la nationalité.

Cette procédure est choisie parce que l'on considère qu'elle peut aboutir plus rapidement. Or, cet objectif est de moins en moins réalisé.

Il serait dès lors paradoxal qu'à la suite d'une réforme de la procédure de naturalisation, les demandes de citoyenneté soient traitées plus rapidement par la Chambre que la déclaration de choix de la nationalité par le tribunal de première instance.

Par conséquent, les deux procédures doivent être passées sous la loupe, à la lumière des objectifs que le législateur visait lors de leur mise en œuvre.

Quoi qu'il en soit, il faut veiller à ce que les procédures soient efficaces et non développées dans la perspective de certains objectifs impropre, à savoir entraver ou accélérer le traitement des demandes d'obtention de la nationalité.

Un membre fait état de sa conviction que la proposition du Centre d'appliquer, dans certains cas, pour l'obtention de la nationalité belge, la procédure de choix de la nationalité au lieu de la procédure de naturalisation, doit pleinement être soutenue.

Il fait toutefois veiller à ce que les procédures aboutissent dans un délai court.

Elle désire savoir si, pour le séjour de dix ans en Belgique exigé par la proposition du centre, le séjour dans d'autres États membres de l'Union européenne ne devrait pas être également pris en considération. Elle estime cet élargissement conforme au Traité de Maastricht (*cf.* les articles 8 - 8E du Traité C.E.).

Un autre membre souhaite, sur le plan des principes, entamer la discussion sur la nécessité de l'enquête sur la volonté d'intégration.

Selon la proposition du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme, la procédure de

de procedure van de nationaliteitskeuze openstaan voor de vreemdelingen die gedurende tien jaar regelmatig in België verblijven en gemachtigd zijn zich voor onbepaalde tijd in het Rijk te vestigen of er te verblijven. Een van de stappen in de procedure bestaat erin dat de politie op verzoek van het parket nagaat of de betrokkenen effectief de wil heeft zich in de Belgische samenleving te integreren.

Spreker plaatst hierbij toch enige vraagtekens. Rekening houdend met de hindernissen die de vreemdeling heeft moeten nemen om aan de bovenvermelde voorwaarden te voldoen, ziet hij niet in om welke redenen hun wil tot integratie in twijfel zou moeten worden getrokken.

Hij heeft daarom in zijn wetsvoorstel bepaald dat iedere vreemdeling die sedert vijf jaar zijn hoofdverblijfplaats in België heeft en de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, de staat van Belg kan verkrijgen door voor de ambtenaar van de burgerlijke stand een verklaring van nationaliteitskeuze af te leggen. De ervaring wijst uit dat de vreemdelingen deze verklaring niet als een formaliteit beschouwen, maar als een plechtige handeling [cf. Gedr. St., Senaat, 1994-1995, nr. 1232-1].

Een tweede bedenking betreft het bezwaar tegen de nationaliteitsverkrijging door een vreemdeling wegens zijn lidmaatschap van of zijn sympathieën voor extremistische of fundamentalistische groeperingen.

Dergelijke houding staat in schril contrast met de grondrechten waarop Belgen aanspraak kunnen maken zoals de vrijheid van meningsuiting en het recht van vereniging. Fundamentalisme en extremisme zijn geen stromingen die eigen zijn aan de islam; ze komen evenzeer in de christelijke godsdiensten voor. Belgen die er extreme opvattingen op nahouden, worden echter zolang ze geen wetsbepalingen overtreden, niet verontrust.

Spreker ziet niet in om welke reden op dit vlak aan de vreemdelingen strengere eisen worden gesteld dan aan de Belgen. Hij heeft dan ook zijn reserves omtrent het onderzoek door de Staatsveiligheid naar de politieke, religieuze en filosofische opvattingen van de vreemdeling die de Belgische nationaliteit wenst te verwerven.

Hij is van oordeel dat het recht op vrije meningsuiting en de vrijheid van vereniging hierdoor worden gefnukt. Aldus ontstaat een fundamentele ongelijkheid met de Belgen die zich niet aan dit onderzoek dienen te onderwerpen en er toch extremistische opvattingen op kunnen nahouden.

De indiener van het wetsvoorstel stelt dat in het debat het procedurele en het inhoudelijke aspect moeten worden onderscheiden.

Voorop staat de doelstelling de bestaande procedures te vereenvoudigen en te versnellen, zonder aan de

choix de la nationalité serait ouverte aux étrangers qui séjourneraient régulièrement en Belgique pendant dix ans et seraient habilités à s'établir dans le Royaume pour une durée indéterminée ou à y séjourner. L'une des étapes de la procédure consiste à faire vérifier par la police, à la requête du parquet, si l'intéressé manifeste effectivement la volonté de s'intégrer dans la société belge.

L'intervenant ajoute toutefois, à cet égard, quelques points d'interrogation. Compte tenu des obstacles que l'étranger a dû surmonter pour satisfaire aux conditions susmentionnées, il ne voit pas pour quelles raisons sa volonté d'intégration devrait être mise en doute.

Il a prévu dans sa proposition de loi que chaque étranger ayant sa résidence principale en Belgique depuis cinq ans et ayant atteint l'âge de dix-huit ans, puisse obtenir la qualité de Belge en déposant devant l'officier de l'état civil une déclaration de choix de nationalité. L'expérience démontre que ces étrangers ne considèrent pas cette déclaration comme une formalité mais comme un acte solennel [cf. Doc. Sénat, 1994-1995, n° 1232-1].

Une deuxième réflexion concerne l'objection à l'obtention de la nationalité par un étranger en raison de son adhésion à des groupements extrémistes ou fondamentalistes, ou de ses sympathies pour ces groupements.

Une telle attitude présente un contraste violent avec les droits fondamentaux auxquels les Belges peuvent prétendre comme la liberté d'opinion et le droit d'association. Le fondamentalisme et l'extrémisme ne sont pas des mouvances propres à l'islam; elles se manifestent tout autant dans les religions chrétiennes. Toutefois, les Belges qui souscrivent à ces conceptions extrêmes ne sont pas inquiétés aussi longtemps qu'ils n'enfreignent aucune disposition légale.

L'intervenant ne voit pas pour quelles raisons des exigences plus strictes seraient imposées aux étrangers qu'aux Belges sur ce plan. Il émet dès lors des réserves quant à l'enquête de la Sûreté de l'État sur les conceptions politiques, religieuses et philosophiques de l'étranger qui souhaite acquérir la nationalité belge.

Il est d'avis qu'ainsi le droit à la liberté d'opinion et la liberté d'association s'en trouvent corrodés. Il en résulte une inégalité fondamentale avec les Belges qui ne doivent pas se soumettre à cette enquête et qui peuvent toutefois adhérer à des conceptions extrémistes.

L'auteur de la proposition de loi indique que, dans le débat, il faut faire une distinction entre les aspects relevant de la procédure et ceux touchant au contenu.

Le premier objectif est de simplifier et d'accélérer les procédures existantes, sans que les conditions de

inhoudelijke voorwaarden te raken. Het door de vorige spreker opgeworpen probleem inzake de vereiste integratiewil vormt bijgevolg het onderwerp van een ander debat.

Van de vertegenwoordiger van het Centrum wenst hij te vernemen of het niet mogelijk is om aan de hand van documentaire gegevens voor vrijwel de meeste, zo niet alle dossiers, het objectieve bewijs te leveren dat aan de grondvoorraarden voor de nationaliteitsverkrijging is voldaan.

Hierop wordt bevestigend geantwoord. De voorgestelde werkwijze impliceert dat in het merendeel der gevallen geen verder onderzoek vereist zal zijn. Het is echter niet uitgesloten dat voor de randgevallen waarin de Kamer aanvullende informatie wenst, het dossier weer alle niveaus zal moeten doorlopen tot op het niveau van de gemeentelijke overheid en daardoor vertraging zal oplopen.

De vorige spreker preciseert dat krachtens zijn voorstel geen voluntaristisch dossier wordt opgesteld, maar een dossier dat de bij een koninklijk besluit bepaalde stukken dient te bevatten.

Als *conditio sine qua non* voor de ontvankelijkheid van de naturalisatieaanvraag is derhalve vereist dat de inventaris van de verplichte stukken volledig is. Aldus wordt de appreciatievrijheid beperkt.

Een lid wenst te weten of de Kamer van volksvertegenwoordigers over voldoende middelen beschikt om na te gaan of aan alle naturalisatievoorraarden is voldaan, wanneer zij niet verplicht is het parket met een grondig onderzoek te belasten. Hoe kan de Kamer zonder dit onderzoek oordelen of de vereiste integratiewil al dan niet aanwezig is?

Een ander punt betreft de dreigende politisering van de naturalisatieprocedure indien de controle door het parket wordt uitgesloten.

Wat de traagheid van de procedure betreft, moet er toch op worden gewezen dat een aantal naturalisatieaanvragen (bij voorbeeld van bekende voetballers) op tamelijk korte termijn hun beslag hebben gekregen. In deze gevallen was het advies van het parket alleszins geen vertragende factor.

Tot slot bepaalt het voorgestelde artikel 21, § 3, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit dat de Kamer het parket kan vragen een onderzoek in te stellen met betrekking tot de in artikel 19 gestelde vereisten en de in artikel 15, § 2, bedoelde voorwaarden en omstandigheden, alsook naar ieder gegeven waarover de Kamer wenst te worden ingelicht.

Zou een andere oplossing er niet in kunnen bestaan dat de Kamer verplicht is het parket om een advies te vragen? Wordt dit advies niet binnen een bepaalde termijn verstrekt, dan wordt het geacht gunstig te zijn. Dit biedt de parketten de mogelijkheid selectief te werk te gaan.

fond ne s'en trouvent entamées. Dès lors, le problème soulevé par l'intervenant précédent quant à la volonté d'intégration requise, fait, dès lors, l'objet d'un autre débat.

Il souhaite que la représentante du Centre lui indique s'il n'est pas possible, pour la plupart, voire la totalité des dossiers, de fournir la preuve objective qu'il est satisfait aux conditions fondamentales d'obtention de la nationalité, à l'aide de données documentaires.

Une réponse affirmative est donnée à cette question. La méthode proposée implique que, dans la majorité des cas, aucune enquête plus approfondie ne sera requise. Il n'est, toutefois, pas exclu que, dans des cas marginaux où la Chambre désire des informations complémentaires, le dossier ne doive à nouveau franchir tous les niveaux jusqu'aux autorités communales et ne subisse un retard de ce fait.

Le préopinant précise qu'en vertu de sa proposition, il n'est pas constitué de dossier volontaire mais un dossier devant contenir des pièces fixées par arrêté royal.

Comme condition *sine qua non* à la recevabilité de la demande de naturalisation, il est donc imposé que l'inventaire des pièces obligatoires soit complet. Ainsi, la liberté d'appreciation est limitée.

Un membre désire savoir si la Chambre des représentants dispose de moyens suffisants pour vérifier s'il est satisfait à toutes les conditions de naturalisation, lorqu'elle n'est pas tenue de charger le parquet d'une enquête approfondie. Comment la Chambre peut-elle, sans cette enquête, juger si la volonté d'intégration est bien présente?

Un autre point concerne la menace de politisation de la procédure de naturalisation si le parquet exclut le contrôle.

Pour ce qui est de la lenteur de la procédure, il faut toutefois souligner qu'une série de demandes de naturalisation (par exemple, émanant de joueurs de football célèbres) ont abouti dans un délai relativement court. Dans ces cas, l'avis du parquet n'a en aucun cas été un facteur de retardement.

Enfin, l'article 21, § 3, du Code de la nationalité belge prévoit que la Chambre peut demander au parquet d'effectuer une enquête sur les conditions prévues à l'article 19 et sur les conditions et circonstances visées à l'article 15, § 2, ainsi que sur toute donnée à propos de laquelle la Chambre souhaite être informée.

Une autre solution ne consisterait-elle pas à obliger la Chambre à demander l'avis du parquet? Si cet avis n'est pas transmis dans un certain délai, il est censé être favorable. Cela offre aux parquets la possibilité de travailler de façon sélective.

De indiener van het wetsvoorstel verklaart dat hij het onderzoek naar de naturalisatievoorwaarden volgens een schriftelijke procedure wenst te laten verlopen.

Krachtens het voorgestelde artikel 21, § 1, derde lid, van het voormalde wetboek zal immers bij koninklijk besluit worden bepaald welke akten en stavingsstukken bij het verzoek moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de door artikel 19 gestelde voorwaarden.

Voorts beschikt de Kamer overeenkomstig het voorgestelde artikel 21, § 3, over de mogelijkheid aan het parket te vragen een grondiger onderzoek in te stellen. Bij nader inzien zou deze bevoegdheid moeten worden uitgebreid ten aanzien van alle overheidsinstanties, zoals de gemeenten, de O.C.M.W.'s, de belastingadministratie, enzovoort.

Hij heeft geen bezwaar tegen de invoering van een vermoeden *iuris tantum* van gunstig advies indien het parket of een andere overheid het gevraagde advies niet binnen een bepaalde termijn heeft verstrekt.

De vraag rijst echter of dit een verplichte procedure moet zijn.

Een alternatieve methode om het onderzoek van de aanvragen te versnellen, kan erin bestaan dat een lijst van de naturalisatieverzoeken aan de minister van Justitie wordt verzonden zodat de kandidaat-Belgen kunnen worden opgespoord voor wie zich een nader onderzoek opdringt(1).

Een veralgemeende vraag om advies voor alle aanvragen om naturalisatie, eventueel gekoppeld aan een vervaltermijn waarna het vermoeden van een gunstig advies zou gelden, zal bij de parketten alleszins geen enthousiasme opwekken.

Een lid verklaart het wetsvoorstel mee te hebben ondertekend omdat hij zich ten volle achter het oogmerk van de versnelling van de naturalisatieprocedure schaart.

Hij acht het onderzoek naar de integratiwil, die onder meer uit de kennis van de streektaal moet blijken, echter onontbeerlijk.

Spreker steunt het voorstel om het parket een automatische controlebevoegdheid toe te kennen die binnen een bepaalde termijn dient te worden uitgeoefend. Het initiatief tot het onderzoek zou derhalve niet door de Kamer moeten worden genomen.

Interveniënt is van oordeel dat de Kamer niet over voldoende gegevens zal beschikken om uit te maken voor welke dossiers een nader onderzoek vereist is. Dit kan worden verholpen door bij koninklijk besluit een uitgebreide lijst van de akten en stavingsstukken

L'auteur de la proposition de loi déclare qu'il désire que l'enquête sur les conditions de naturalisation se déroule selon une procédure écrite.

En vertu de l'article 21, § 1er, troisième alinéa, proposé, du Code précité, un arrêté royal déterminera effectivement quels actes et justificatifs doivent être joints à la demande comme preuve qu'il est satisfait aux conditions fixées par l'article 19.

Ensuite, conformément à l'article 21, § 3, proposé, la Chambre dispose de la possibilité de demander au parquet d'effectuer une enquête plus approfondie. Tout bien considéré, cette compétence devrait être étendue à toutes les instances publiques, comme les communes, les C.P.A.S., l'administration des contributions, etc.

Il n'a aucune objection contre l'introduction d'une présomption *iuris tantum* d'avis favorable si le parquet ou une autre autorité publique n'as pas transmis l'avis demandé dans le délai imparti.

On peut toutefois se demander si cette procédure doit être obligatoire.

Une autre méthode pour accélérer l'enquête sur les demandes pourrait consister à transmettre au ministre de la Justice une liste des demandes de naturalisation afin que soient identifiés les candidats-Belges pour lesquels une enquête plus approfondie s'impose(1).

Une demande généralisée d'avis pour toutes les demandes de naturalisation, éventuellement associée à un délai de prescription à l'issue duquel la présomption d'avis favorable deviendrait effective, ne suscitera certes aucun enthousiasme auprès des parquets.

Un membre déclare avoir co-signé la proposition de loi parce qu'il souscrit totalement à l'objectif de l'accélération de la procédure de naturalisation.

Toutefois, il estime indispensable l'enquête sur la volonté d'intégration qui doit notamment ressortir de la connaissance de la langue de la région.

L'intervenant soutient la proposition de M. Vandenberghe de concéder au parquet un pouvoir de contrôle automatique qui doit être exercé dans un délai précis. L'initiative de l'enquête ne devrait donc pas être prise par la Chambre.

L'intervenant est d'avis que la Chambre ne disposera pas de suffisamment de données pour déterminer pour quels dossiers une enquête plus approfondie s'impose. On peut y remédier en fixant par arrêté royal une large liste d'actes et de justificatifs à joindre

(1) Cf. Gedr. St., Senaat, 1994-1995, nr. 1247-1, blz. 4, *in fine*.

(1) Cf. Doc. Senat, 1994-1995, n° 1247-1, p. 4, *in fine*.

vast te stellen die bij het naturalisatieverzoek moeten worden gevoegd. Hij pleit er in ieder geval voor de tussenkomst van het parket als sluis in de procedure te behouden.

Een ander lid acht het advies van het parket over elk verzoek absoluut noodzakelijk. Indien het parket slechts bepaalde dossiers dient te onderzoeken, dreigt het gevaar dat de procedure een aleatoir karakter verkrijgt. Hij is er niet van overtuigd dat deze werkwijze de behandeling van de aanvragen vlotter zal doen verlopen.

De minister verklaart dat er vanuit het kabinet voortdurend rappels naar de parketten worden gestuurd, inzonderheid naar het parket van Brussel, om op spoed aan te dringen. Tevens werden voorstellen gedaan om de interne werking van de diensten van het parket te herzien met het oog op een versnelling van de procedure. Dit alles is tot op heden zonder resultaat gebleven, met als gevolg dat er zich op het parket te Brussel nog naturalisatieverzoeken uit 1990 bevinden. Men kan hieruit slechts concluderen dat de procureur des Konings van Brussel blijkbaar andere prioriteiten heeft dan het onderzoek van naturalisatieliedossiers.

De indiener van het wetsvoorstel haakt hierop in en verklaart dat de procureurs des Konings de vertraging in de behandeling van deze dossiers zullen toeschrijven aan de onderbezetting van hun diensten en de veelheid van hun opdrachten.

Wat de taalkennis betreft, beklemtoont hij dat zijn voorstel niets wijzigt aan de naturalisatievoorwaarden. Niets belet evenwel dat in het in artikel 21, § 1, derde lid, bedoelde koninklijk besluit wordt bepaald dat er attesten of diploma's bij het naturalisatieverzoek moeten worden gevoegd, waaruit de kennis van een der landstalen blijkt.

Interveniënt betoont zich geen voorstander van het voorstel om alle aanvragen automatisch voor onderzoek naar het parket door te verwijzen.

Hij is van oordeel dat de Kamer selectief moet optreden en derhalve moet uitmaken voor welke dossiers het opportuun is het advies van het parket in te winnen. Eventueel kan worden bepaald dat, wanneer dit advies niet binnen een bepaalde termijn wordt verstrekt, het geacht wordt gunstig te zijn.

Indien de Kamer alle verzoeken aan het parket dient te bezorgen, voorziet spreker grote moeilijkheden. Indien het volledige dossier moet worden overgezonden, kan men er van op aan dat men met grote vertragingen in de behandeling van de naturalisatieverzoeken zal blijven kampen.

Het lijkt daarom veeleer opportuun de lijst van de verzoeken van ambtswege aan de minister van Justitie toe te zenden onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat

à la demande de naturalisation. Quoi qu'il en soit, il plaide pour le maintien de l'intervention du parquet, qui pose un jalon dans la procédure.

Un autre membre considère l'avis du parquet sur chaque demande comme absolument nécessaire. Si le parquet ne doit mener une enquête que sur certains dossiers, on court le risque que la procédure acquière un caractère aléatoire. Il n'est pas convaincu que cette méthode permettra un déroulement plus souple du traitement des demandes.

Le ministre déclare que le cabinet envoie sans cesse des rappels aux parquets, en particulier au parquet de Bruxelles, pour presser les choses. D'autre part, des propositions ont été faites pour réformer le fonctionnement interne des services du parquet en vue d'une accélération de la procédure. Toutes ces initiatives sont restées sans résultat à ce jour, avec pour conséquence qu'au parquet de Bruxelles se trouvent encore des demandes de naturalisation datant de 1990. On ne peut qu'en déduire que le procureur du Roi de Bruxelles a, de toute évidence, d'autres priorités que l'enquête sur les dossiers de naturalisation.

L'auteur de la proposition de loi enchaîne en déclarant que les procureurs du Roi vont attribuer le retard dans le traitement de ces dossiers au manque de personnel au sein de leurs services et au grand nombre de leurs tâches.

Pour ce qui concerne la connaissance linguistique, il souligne que sa proposition ne change rien aux conditions de naturalisation. Rien n'empêche toutefois qu'il soit prévu dans l'arrêté royal visé à l'article 21, § 1er, troisième alinéa que des certificats ou des diplômes, attestant de la connaissance de l'une des langues nationales, doivent être joints à la demande de naturalisation.

L'intervenant ne s'affirme pas partisan de la proposition de renvoi automatique de toutes les demandes au parquet pour enquête.

Il est d'avis que la Chambre doit agir de manière sélective et donc identifier les dossiers pour lesquels il est opportun de requérir l'avis du parquet. Il peut éventuellement être prévu que si cet avis n'est pas remis dans un certain délai, il est censé être favorable.

Si la Chambre doit fournir toutes les demandes au parquet, l'intervenant prévoit de grosses difficultés. Si le dossier complet doit être envoyé, il est à prévoir que l'on restera en butte à d'importants retards dans le traitement des demandes de naturalisation.

Il semble dès lors bien plus opportun de transmettre d'office la liste des demandes au ministre de la Justice à la condition expresse qu'un avis soit transmis dans

er binnen een bepaalde termijn een advies dient te worden verstrekt. Verstrijkt deze termijn, dan wordt er geacht geen verzet te zijn van bij voorbeeld de Dienst Vreemdelingenzaken of de Dienst Veiligheid van de Staat.

Het voorgaande vormt echter geen beletsel voor de Kamer om voor bepaalde dossiers zelf een bijkomend onderzoek te vragen aan het parket of enige andere overheidsdienst (bij voorbeeld de gemeente, het O.C.M.W., de belastingadministratie, de pensioendienst,...). Ook hier zou het vermoeden van een gunstig advies gelden indien binnen een bepaalde termijn niet op het verzoek is ingegaan.

De Kamer van volksvertegenwoordigers kan dus twee sporen volgen om de naturalisatieaanvragen nader te onderzoeken.

Wanneer in het meest negatieve scenario voor een bepaald verzoek het advies niet of niet tijdig wordt verstrekt, betekent dit geenszins dat de Kamer over geen enkel element beschikt om over de naturalisatie te oordelen.

Krachtens het voorgestelde artikel 21, § 1, derde lid, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit dient de Koning immers te bepalen welke akten en stavingsstukken bij het verzoek moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden uit artikel 19 [te weten ten minste 18 jaar oud zijn en gedurende vijf jaar zijn hoofdverblijfplaats in België hebben (drie jaar voor de erkende vluchteling of staatloze) — het verblijf in het buitenland kan met het verblijf in België worden gelijkgesteld wanneer de aanvrager bewijst dat hij gedurende de vereiste periode door een werkelijke band met België verbonden is geweest].

In het koninklijk besluit kunnen evenwel andere documenten worden vermeld die het bewijs leveren van een aantal andere voorwaarden.

Een volgende spreker verklaart dat een naturalisatielid dossier waaruit enkel blijkt dat de kandidaat aan de leeftijds- en verblijfsvoorwaarden voldoet, een wankele basis vormt om hierop een beslissing te gronden.

Zijns inziens zou de minister van Justitie een checklist moeten opstellen, eventueel in de vorm van een koninklijk besluit, met de akten en stavingsstukken die in het dossier moeten zijn opgenomen en met een opgave van de diensten die door de Kamer kunnen worden geraadpleegd.

De indiener van het wetsvoorstel stelt dat het aan de Kamer toekomt te bepalen welke procedure zij wenst te volgen. De Kamer kan voor een bepaald dossier derhalve beslissen dat aanvullende stukken vereist zijn of een aanvullend onderzoek bij het parket of een andere overheidsdienst moet worden ingesteld.

un délai précis. Ce délai écoulé, il est alors considéré qu'il n'y a aucune opposition de la part de l'Office des Etrangers ou de la Sûreté de l'Etat, par exemple.

Ce qui précède ne constitue cependant aucun empêchement pour la Chambre à demander elle-même, pour certains dossiers, une enquête complémentaire au parquet ou à tout autre service public (par exemple, la commune, le C.P.A.S., l'administration des contributions, le service des pensions, ...). Ici aussi, la présomption d'avis favorable doit être appliquée si, dans un certain délai, il n'a pas été donné suite à la demande.

La Chambre des représentants peut donc emprunter deux voies pour examiner plus en profondeur les demandes de naturalisation.

Lorsque, dans le scénario le plus négatif, l'avis n'est pas remis, ou qu'il n'est pas remis à temps, pour une demande spécifique, cela ne signifie pas que la Chambre ne dispose d'aucun élément pour émettre un jugement sur la naturalisation.

En vertu de l'article 21, § 1er, troisième alinéa, proposé, du Code de la nationalité belge le Roi doit effectivement déterminer quels actes et justificatifs doivent être joints à la demande comme preuve qu'il est satisfait aux conditions de l'article 19 [à savoir, avoir au moins 18 ans et avoir sa résidence principale en Belgique depuis cinq ans (trois ans pour les réfugiés ou apatrides reconnus) — le séjour à l'étranger peut être assimilé au séjour en Belgique lorsque le demandeur prouve que, durant la période requise, il a conservé un lien effectif avec la Belgique].

L'arrêté royal peut également mentionner d'autres documents de preuve pour une série d'autres conditions.

Un autre membre déclare qu'un dossier de naturalisation dont il ressort que le candidat ne satisfait qu'aux conditions d'âge et de séjour, constitue une base précaire pour fonder une décision.

Selon lui, le ministre de la Justice devrait établir une check-list, éventuellement sous la forme d'un arrêté royal, reprenant les actes et justificatifs qui doivent figurer dans le dossier, ainsi qu'une liste des services qui peuvent être consultés par la Chambre.

L'auteur de la proposition de loi affirme qu'il revient à la Chambre de définir quelle procédure elle désire suivre. Aussi, pour tel dossier, la Chambre peut décider que des pièces complémentaires sont nécessaires ou qu'une enquête complémentaire auprès du parquet ou d'un autre service public doit être effectuée.

Het vorige lid is bevreesd dat, wanneer het parket elk dossier niet meer van ambtswege hoeft te onderzoeken, de dossiers in veel gevallen vrij licht zullen uitvallen.

De indiener van het wetsvoorstel replicaert dat het huidige formulier waarmee de aanvraag om naturalisatie wordt ingediend, behoudens de personalia, weinig relevante gegevens bevat(1). Zo is er een rubriek « Referenties », waarin echter niet wordt gespecificeerd welke attesten juist worden bedoeld.

Het spreekt vanzelf dat zich in die omstandigheden een nader onderzoek opdringt. De wijze waarop dit onderzoek wordt gevoerd, verschilt echter van dossier tot dossier zodat men zich over de objectiviteit hiervan vragen kan stellen.

Dit probleem kan worden verholpen door bij koninklijk besluit te bepalen welke akten en stavingsstukken bij het verzoek moeten worden gevoegd, bij voorbeeld attesteren inzake de bestaansmiddelen of de beroepsinkomsten. Een dergelijke procedure garandeert dat er *ab initio* een goed gestoffeerd dossier vorhanden is.

Een ander lid heeft kritiek op de voorgestelde procedure omdat er zijns inziens een contradictie te bespeuren valt tussen enerzijds het feit dat bij koninklijk besluit zal worden bepaald welke elementen determinerend zijn voor de vaststelling van de veraciteit van de aanvraag en anderzijds het feit dat de Kamer de bevoegdheid behoudt om toch nog aanvullende informatie over de kandidaat-Belg in te winnen.

Voorts heeft hij zijn bedenkingen bij het voorstel om het aan de uitvoerende macht over te laten bij koninklijk besluit te bepalen welke akten en stavingsstukken bij het verzoek moeten worden gevoegd. Het is immers niet uitgesloten dat afhankelijk van de politieke constellatie er op dit vlak door de opeenvolgende ministers van Justitie strengere of laksere voorwaarden zullen worden gesteld.

Als slotconclusie verklaart intervenant de stellige indruk te hebben dat het gesleutel aan de procedure een weerslag zal hebben op de inhoudelijke aspecten van de naturalisatieprocedure, bij voorbeeld op de vereiste wil tot integratie van de kandidaat-Belg.

Een volgende spreker stipt aan dat het koninklijk besluit waarvan sprake is in het voorgestelde artikel 21, § 1, derde lid, zal worden uitgevaardigd binnen de kijntijden getrokken door de wet, welke natuurlijk voor wijziging vatbaar is.

Hij betoont zich alleszins voorstander van een versoepeling van de wettelijke voorwaarden inzake nationaliteitsverkrijging.

Le préopinant craint que, si le parquet ne doit plus examiner chaque dossier d'office, les dossiers seront, dans de très nombreux cas, plutôt légers.

L'auteur de la proposition de loi réplique que le formulaire actuel d'introduction de la demande de naturalisation, à part les données personnelles, ne contient que peu de données utiles(1). Ainsi, il existe une rubrique « Références » dans laquelle il n'est toutefois pas précisé quelles attestations sont effectivement visées.

Il va sans dire que, dans de telles circonstances, une enquête plus approfondie s'impose. La manière dont cette enquête est menée diffère cependant d'un dossier à l'autre, de telle sorte que l'on peut s'interroger sur leur objectivité.

On peut remédier à ce problème en déterminant par arrêté royal quels actes et justificatifs doivent être joints à la demande, par exemple, des attestations sur les moyens d'existence ou les revenus professionnels. Une telle procédure garantit que, dès le départ, un dossier bien étoffé est disponible.

Un autre membre émet des critiques sur la procédure proposée parce qu'il est d'avis qu'une contradiction apparaît entre, d'une part, le fait qu'un arrêté royal définira quels sont les éléments déterminants pour la constatation de la véracité de la demande et, d'autre part, le fait que la Chambre conserve le pouvoir de néanmoins demander encore des informations complémentaires sur le candidat Belge.

Ensuite, il se déclare sceptique à propos de la proposition de confier au pouvoir exécutif la mission de définir par arrêté royal les actes et justificatifs qui doivent être joints à la demande. Il n'est effectivement pas exclu qu'en fonction de la conjoncture politique, les ministres de la Justice se succédant imposent des conditions plus rigoureuses ou plus tolérantes.

Comme conclusion finale, l'intervenant déclare avoir la nette impression que bricoler la procédure aura un impact sur le contenu de la procédure de naturalisation, par exemple, sur l'obligation de volonté d'intégration du candidat Belge.

Un autre membre met en exergue le fait que l'arrêté royal dont il est question à l'article 21, § 1er, troisième alinéa, sera promulgué dans la perspective des lignes directrices édictées par la loi, qui est évidemment susceptible de modification.

Il se montre de toute manière partisan d'un assouplissement des conditions légales en matière d'obtention de la nationalité.

(1) Zie bijlage 2.

(1) Voir l'annexe 2.

Een andere interveniënt merkt op dat de wil tot integratie niet voorkomt onder de in artikel 19 bepaalde voorwaarden om de naturalisatie te kunnen aanvragen. Bijgevolg rijst de vraag of het in artikel 21, § 1, bedoelde besluit de aanvrager ertoe mag verplichten akten of stavingsstukken bij zijn verzoek te voegen waaruit zou blijken dat aan deze voorwaarde is voldaan.

Met andere woorden, dient het koninklijk besluit limitatief te worden opgesteld of mag het bij de vaststelling van de over te leggen akten en stavingsstukken strengere eisen stellen dan artikel 19 bepaalt? Bij voorbeeld, mogen er medische attesten worden gevraagd waaruit blijkt dat de aanvrager niet met het H.I.V.-virus besmet is?

Spreker kan niet aanvaarden dat de uitvoerende macht zich de bevoegdheid zou toeëigenen om discretionair te bepalen welke akten en stavingsstukken dienen te worden overgelegd, *ergo* aan welke voorwaarden de kandidaat-Belg dient te voldoen.

De indiener van het wetsvoorstel sluit zich hierbij aan. Met betrekking tot de wil tot integratie merkt hij op dat dit criterium over de jaren heen in de praktijk aan gewicht heeft gewonnen bij de beoordeling van de naturalisatieverzoeken.

Wat het in het voorgestelde artikel 21, § 1, derde lid bedoelde besluit betreft, stelt hij voor dat de minister van Justitie het ontwerp van besluit, voor de publicatie, aan de Commissie zou meedelen zodat het aan de wetgeving en inzonderheid aan de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens kan worden getoetst.

Spreker is van oordeel dat de Kamer in het kader van de naturalisatieprocedure bepaalde persoonsgegevens niet mag opvragen.

*
* *

De minister oppert het voorstel dat de Kamer van volksvertegenwoordigers zelf de criteria zou vaststellen waaraan het verzoek om naturalisatie dient te voldoen. Op grond hiervan zou de minister van Justitie dan een koninklijk besluit kunnen opstellen met opgave van de akten en stavingsstukken die bij het verzoek moeten worden gevoegd. De politieke verantwoordelijkheid zou aldus bij de Kamer liggen.

De indiener van het wetsvoorstel heeft hiertegen reserves omdat de naturalisatievoorwaarden bij wet zijn vastgesteld. Het koninklijk besluit waarvan sprake heeft uitsluitend tot doel te bepalen met welke stukken het documentair bewijs moet worden geleverd dat aan die voorwaarden voldaan is, zodat hiervoor aan het parket geen onderzoek hoeft te worden gevraagd.

Un autre intervenant fait remarquer que la volonté d'intégration n'apparaît pas dans les conditions énoncées à l'article 19 pour pouvoir demander la naturalisation. Par conséquent, se pose la question de savoir si l'arrêté visé à l'article 21, § 1er, peut obliger le demandeur à ajouter des actes ou justificatifs à sa demande, dont il ressortirait qu'il satisfait à cette condition.

En d'autres termes, l'arrêté royal doit-il être limitatif ou peut-il, dans la fixation des actes et justificatifs à présenter, imposer des exigences plus strictes que ne le définit l'article 19? Par exemple, des certificats médicaux peuvent-ils être demandés afin de prouver que le demandeur n'est pas contaminé par le virus H.I.V.?

Il ne peut admettre que le pouvoir exécutif s'arrogue le pouvoir de déterminer discrétionnairement quels actes et justificatifs doivent être produits, *a fortiori* à quelles conditions le candidat Belge doit satisfaire.

L'auteur de la proposition de loi souscrit à cette opinion. Pour ce qui est de la volonté d'intégration, il fait observer que ce critère a pris, au fil des années, du poids dans l'appréciation des demandes de naturalisation.

En ce qui concerne l'arrêté visé par l'article 21, § 1er, troisième alinéa proposé, il suggère que le ministre de la Justice communique le projet d'arrêté à la Commission, avant sa publication, afin que l'on puisse le confronter à la législation et, en particulier, à la loi du 8 décembre 1992 sur la protection de la vie privée, à vérifier pour ce qui concerne le traitement des données personnelles.

L'intervenant est d'avis que la Chambre, dans le cadre de la procédure de naturalisation, ne peut pas demander certaines données personnelles.

*
* *

Le ministre avance la proposition que la Chambre des représentants fixe elle-même les critères auxquels la demande de naturalisation doit répondre. Sur cette base, le ministre de la Justice pourrait élaborer un arrêté royal énumérant les actes et justificatifs devant être joints à la demande. La responsabilité politique incomberait donc à la Chambre.

L'auteur de la proposition de loi n'a aucune réserve sur ce point parce que les conditions de naturalisation sont fixées par la loi. L'arrêt royal en question a pour unique but de définir par quels documents doit être fournie la preuve documentaire que les conditions sont remplies, afin qu'aucune enquête à ce sujet ne doive être demandée au parquet.

Een lid wenst te weten om welke reden artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit niet wordt gewijzigd.

Luidens paragraaf 1 van dit artikel kunnen de Belgen die hun nationaliteit niet hebben verkregen van een ouder die Belg was op de dag van hun geboorte en de Belgen wier nationaliteit niet werd toegekend op basis van artikel 11, van de Belgische nationaliteit vervallen worden verklaard indien zij ernstig tekortkomen aan hun verplichtingen als Belgische burger.

Spreker interpreteert het voorgestelde artikel 21 van hetzelfde Wetboek in die zin dat de integratiewil van de kandidaat-Belg niet meer hoeft te worden geverifieerd.

Aldus ontstaat er een incoherente met artikel 23 omdat in de door dit laatste artikel beschreven hypothese de staat van Belg precair blijft. Bepaalde Belgen kunnen immers van hun nationaliteit vervallen worden verklaard indien zij ernstig tekortkomen aan hun verplichtingen als Belgische burger, met andere woorden wanneer de wil tot integratie ontbreekt.

Deze sanctiemogelijkheid bestaat niet ten aanzien van Belgen die de nationaliteit op grond van de nationaliteit van een van hun ouders hebben verkregen en in het slechtste geval van bepaalde burgerlijke of politieke rechten kunnen worden ontzettet.

Het voorgaande toont aan dat het wetsvoorstel niet als een louter procedurele kwestie kan worden afgedaan. Hij pleit dan ook voor de opheffing van artikel 23.

De indiener van het wetsvoorstel beklemtoont nogmaals dat de wijziging van artikel 21 tot doel heeft de naturalisatieprocedure te objectiveren en sneller te laten verlopen. Daartoe wordt de behandeling van de naturalisatieverzoeken uit de gerechtelijke sfeer gehaald en in overeenstemming met de wil van de grondwetgever aan de Kamer toevertrouwd.

Het debat over de opheffing van artikel 23, dat een gerechtelijke procedure behelst, valt derhalve buiten het kader van dit wetsvoorstel.

Het vorige lid bestrijdt deze zienswijze. Het voorgestelde artikel 21 houdt niet alleen een vormelijke maar ook een inhoudelijke wijziging in, omdat de integratiewil van de kandidaat-Belg niet langer wordt onderzocht, hetgeen hij toejuicht.

De traagheid waarmee de naturalisatieverzoeken op dit ogenblik worden behandeld, is te wijten aan de tussenkomst van verschillende instanties in het onderzoek en de uiteenlopende opvattingen over de vraag of bij bepaalde personen de integratiewil al dan niet voorhanden is.

De indiener van het wetsvoorstel merkt op dat in het van kracht zijnde artikel 21, § 1, tweede lid, naar

Un membre demande pourquoi l'on ne modifie pas l'article 23 du Code de la nationalité belge.

Aux termes du paragraphe 1er de cet article, les Belges qui n'ont pas obtenu leur nationalité d'un parent qui était Belge le jour de leur naissance et les Belges dont la nationalité n'a pas été accordée sur la base de l'article 11, sont déclarés déchus de la nationalité belge s'ils commettent de graves manquements à leurs obligations de citoyen belge.

L'intervenant interprète l'article 21 du même Code proposé dans le sens où la volonté d'intégration du candidat-Belge ne doit plus être vérifiée.

Il en résulte dès lors une incohérence avec l'article 23 parce que, dans l'hypothèse décrite par ce dernier article, la qualité de Belge demeure précaire. Certains Belges peuvent effectivement être déclarés déchus de leur nationalité s'ils commettent des manquements graves à leurs obligations de citoyen belge, autrement dit, quand la volonté d'intégration fait défaut.

Cette possibilité de sanction n'existe pas à l'égard des Belges qui ont acquis la nationalité sur la base de la nationalité de l'un de leurs parents et qui, dans le pire des cas, peuvent être déchus de certains droits civils ou politiques.

Ce qui précède démontre que la proposition de loi ne peut être débattue comme une simple question de procédure. Il plaide dès lors pour l'abrogation de l'article 23.

L'auteur de la proposition de loi insiste une fois de plus sur le fait que la modification de l'article 21 a pour but de rendre plus objective et plus rapide la procédure de naturalisation. À cette fin, le traitement des demandes de naturalisation est soustrait de la sphère judiciaire et, conformément à la volonté du pouvoir constituant, confié à la Chambre.

Le débat sur l'abrogation de l'article 23, qui comprend une procédure judiciaire, sort dès lors du cadre de la présente proposition de loi.

Le préopinant conteste ce point de vue. L'article 21 proposé inclut non seulement une modification de forme mais aussi de contenu, parce que la volonté d'intégration du candidat-Belge n'est plus examinée, ce qu'il applaudit.

L'actuelle lenteur de traitement des demandes de naturalisation est due à l'intervention de différentes instances dans l'enquête et aux divergences d'opinion sur la volonté d'intégration de telles ou telles personnes.

L'auteur de la proposition de loi fait remarquer qu'à, dans l'article 21, § 1er, deuxième alinéa, actuel-

artikel 15, § 2, wordt verwezen, hetwelk de integratiwil als voorwaarde stelt voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit door nationaliteitskeuze.

In het voorgestelde artikel 21, § 1, wordt dit probleem ondervangen doordat bij koninklijk besluit de akten en stavingsstukken zullen worden bepaald welke bij het naturalisatieverzoek moeten worden gevoegd en waaruit eventueel de integratiwil moet blijken (bijvoorbeeld door het bekleden van bepaalde functies, het volgen van een bepaalde opleiding, enz.).

De vorige spreker replieert dat het dan de uitvoerende macht is die bepaalt welke voowaarden er voor de naturalisatie dienen te worden vervuld.

De indiener van het wetsvoorstel heeft begrip voor dit standpunt en herhaalt zijn suggestie dat de minister van Justitie het ontwerp van koninklijk besluit vooraf aan het Parlement zou voorleggen.

Een lid wenst te weten of de in artikel 2 voorgestelde afschaffing van het bijzonder registratierecht op naturalisaties de goedkeuring wegdraagt van de minister van Financiën (*cf.* Gedr. St., Senaat, 1994-1995, nr. 1247-4, blz. 5).

De indiener van het wetsvoorstel antwoordt ontkennend. Wellicht zal de minister van Justitie zich op dit punt tegen zijn voorstel verzetten.

V. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

1. Artikel 1

Artikel 21 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

Paragraaf 1

De minister dient het volgende amendement in:

« *In het voorgestelde artikel 21, § 1, tweede lid, na de woorden « wordt bepaald », de woorden « op voordracht van de minister van Justitie » in te voegen.* »

Verantwoording

Het is noodzakelijk aan te duiden welke minister belast is met de opstelling van het koninklijk besluit.

Een lid wenst te weten waarom de minister van Justitie en niet de minister van Binnenlandse Zaken wordt belast met de redactie van het bedoelde besluit. Het is weliswaar de traditie dat het onderzoek van de naturalisatieverzoeken tot op heden in een justitieel kader verloopt, maar het feit dat men door de naturalisatie tot de gemeenschap der Belgen wenst toe te treden, rechtvaardigt evenzeer de stelling dat de minister van Binnenlandse Zaken zou instaan voor de redactie van het koninklijk besluit.

lement en vigueur, il est fait référence à l'article 15, § 2, qui pose la volonté d'intégration comme condition à l'obtention de la nationalité belge par le biais du choix de la nationalité.

A l'article 21, § 1er, proposé, il est remédié à ce problème parce qu'un arrêté royal définira les actes et justificatifs à joindre à la demande, qui prouveront éventuellement la volonté d'intégration (par exemple, par l'occupation de certains fonctions, le fait de suivre une certaine formation, etc.).

Le préopinant réplique que dans ce cas c'est le pouvoir exécutif qui définit les conditions de naturalisation à remplir.

L'auteur de la proposition de loi comprend ce point de vue et réitère sa suggestion que le ministre de la Justice soumette préalablement son projet d'arrêté royal au Parlement.

Un membre désire savoir si la suppression du droit d'enregistrement spécial sur les naturalisations, proposée à l'article 2, reçoit l'approbation du ministre des Finances (*cf.* Doc. Sénat, 1994-1995, n° 1247-4, p. 5).

L'auteur de la proposition de loi répond par la négative. Sans doute, le ministre de la Justice s'opposera-t-il à sa proposition sur ce point.

V. DISCUSSION DES ARTICLES

1. Article premier

Article 21 du Code de la nationalité belge

Paragraphe 1er

Le ministre dépose l'amendement suivant:

« *Au § 1er, alinéa 2, de l'article 21 proposé, insérer les mots « sur la proposition du ministre de la Justice » après le mot « Roi. »*

Justification

Il est nécessaire de déterminer le ministre qui est chargé de la rédaction de l'arrêté royal.

Un membre souhaite savoir pourquoi c'est le ministre de la Justice et non le ministre de l'Intérieur, qui est chargé de rédiger l'arrêté en question. Sans doute est-il de tradition que jusqu'à présent, les demandes de naturalisation se soient déroulées dans un cadre judiciaire mais le fait que, par la naturalisation, on recherche l'accès à la communauté belge, justifie tout autant la thèse que ce soit le ministre de l'Intérieur qui se charge de la rédaction de l'arrêté royal.

Een volgende spreker acht het niet opportuun in de wet aan te geven welke minister ter zake bevoegd is. Het is niet uitgesloten dat in het kader van een regeerakkoord wordt beslist dat deze materie onder een andere minister dan die van Justitie zal ressorteren (*cf.* de overheveling van de Dienst Vreemdelingenzaken van het Ministerie van Justitie naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken).

Verschillende leden zijn van oordeel dat de minister van Justitie in de wet als de voor het koninklijk besluit verantwoordelijke minister moet worden aangewezen, onder meer op grond van de overweging dat de Kamer krachtens het voorgestelde artikel 21, § 3, het parket kan verzoeken een nader onderzoek in te stellen.

De indiener van het wetsvoorstel verklaart dat de procedure zoals die thans in het Wetboek van de Belgische nationaliteit is neergelegd, in essentie onder de hoede van het Ministerie van Justitie en de parketten verloopt.

Ingevolge het voorgestelde artikel 21 wordt de leiding van de naturalisatieprocedure toevertrouwd aan de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Op dit ogenblik overheert nog de idee dat de bevoegdheid inzake uitvoeringsbesluiten aan de minister van Justitie toekomt. Indien zich op dat vlak een verschuiving van bevoegdheden zou voordoen en deze materie onder een andere minister zou ressorteren, dan dient de wet te worden gewijzigd.

Men mag voorts niet uit het oog verliezen dat de ter zake bevoegde minister niet op eigen houtje kan handelen. Uitvoeringsbesluiten die geen louter technisch karakter hebben, maken steeds het voorwerp uit van een overleg binnen de regering.

Het amendement wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 3 onthoudingen.

De minister dient het volgende amendement in:

«In het voorgestelde artikel 21, § 1, tweede lid, het woord «gratis» te schrappen.»

Verantwoording

Er is geen enkele reden waarom de verzoekers om naturalisatie de documenten niet zouden betalen die de Belgen niet gratis bekomen.

De indiener van het wetsvoorstel verklaart zich bij de stemming over dit amendement te zullen onthouden. In de eerste plaats acht hij de verantwoording vergezocht: Belgen moeten immers geen naturalisatie aanvragen; ten tweede is de budgettaire impact nihil, tenzij voor de gemeenten.

Un autre membre estime qu'il n'est pas opportun d'indiquer dans la loi quel est le ministre compétent en la matière. Il n'est pas exclu que, dans le cadre d'un accord du Gouvernement, il soit décidé que cette matière soit du ressort d'un autre ministre que le ministre de la Justice (*cf.* le transfert de l'Office des étrangers du Ministère de la Justice au Ministère de l'Intérieur).

Divers membres sont d'avis que le ministre de la Justice ainsi que le ministre responsable de l'arrêté royal soient indiqués dans la loi, notamment en raison de la possibilité pour la Chambre de demander une enquête plus approfondie au parquet conformément à l'article 21, § 3, proposé.

L'auteur de la proposition de loi déclare que la procédure telle qu'elle est actuellement consignée dans le Code de la nationalité belge, se déroule essentiellement sous l'égide du Ministère de la Justice et des parquets.

En vertu de l'article 21 proposé, la conduite de la procédure de naturalisation est confiée à la Chambre des représentants.

Actuellement, domine encore l'idée que la compétence en matière d'arrêtés d'exécution appartient au ministre de la Justice. Si, sur ce plan, devait se produire un glissement de compétences et que cette matière relèverait d'un autre ministre, la loi devrait être modifiée.

En outre, on ne peut perdre de vue que le ministre compétent en la matière ne peut agir de sa propre initiative. Les arrêtés d'exécution n'ayant pas un caractère purement technique, font toujours l'objet d'une concertation au sein du Gouvernement.

L'amendement est adopté par 11 voix et 3 abstentions.

Le ministre dépose l'amendement suivant:

«Dans l'article 21, § 1er, alinéa 2, supprimer le mot «gratuitement.»

Justification

Aucune raison ne justifie que les demandeurs en naturalisation ne paient pas les documents que les Belges n'obtiennent pas gratuitement.

L'auteur de la proposition de loi déclare s'être abstenu lors du vote sur cet amendement. Tout d'abord, il trouve que la justification est quelque peu forcée: les Belges ne doivent effectivement pas demander la naturalisation; ensuite, l'impact budgétaire est négligeable, sauf pour les communes.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen, bij 2 onthoudingen.

*
* *

De heer Goovaerts dient het volgende amendement in:

«In het voorgestelde artikel 21, § 1, derde lid, het woord «Koning» te vervangen door de woorden «Kamer van volksvertegenwoordigers.»

Verantwoording

Gelet op het feit dat na de eerstkomende parlementsverkiezingen uitsluitend de Kamer van volksvertegenwoordigers bevoegd zal zijn voor het toekenennen van de naturalisatie, is er geen reden om het aan de Koning over te laten te bepalen welke akten en stavingsstukken bij het verzoek moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden uit artikel 19.

Het komt de Koning niet toe te bepalen welke voorwaarden, zowel formeel als inhoudelijk, moeten vervuld zijn om de naturalisatie te verkrijgen, anders is het de uitvoerende macht die de procedure domineert.

Een lid wenst te weten volgens welke procedure de Kamer de vereiste akten en stavingsstukken zal vaststellen. Zal zij daartoe een reglement moeten goedkeuren?

De indiener van het amendement blijft het standpunt huldigen dat het de Kamer toekomt de inhoud van een naturalisatiedossier te bepalen.

Een ander lid replieert dat het niet de geplogenhed is de bevoegdheid van de Kamer in een gewone wet te omschrijven. De Grondwet en de bijzondere wet zijn daartoe het geëigende instrument.

Het voorgestelde artikel 21, § 1, derde lid, behelst zijns inziens een aangelegenheid van uitvoerende aard die onder de Koning ressorteert.

Indien het de bedoeling is de Kamer een bepaalde bevoegdheid te verlenen, rijst de vraag of dat bij gewone wet kan worden geregeld.

Een volgende spreker verzet zich tegen het amendement omdat de akten en stavingsstukken krachtens het voorgestelde artikel 21, § 1, derde lid, uitsluitend tot doel mogen hebben te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden uit artikel 19, te weten dat belanghebbende achttien jaar oud is, sedert ten minste vijf jaar (eventueel drie jaar voor de erkende vluchteling) zijn hoofdverblijfplaats in België heeft en, in geval van verblijf in het buitenland, gedurende de vereiste periode door een werkelijke band met België verbonden is geweest.

L'amendement est adopté par 12 voix et 2 abstentions.

*
* *

M. Goovaerts propose l'amendement suivant:

«Dans le texte de l'article 21 proposé, § 1er, troisième alinéa, remplacer les mots «Le Roi» par les mots «La Chambre des représentants.»

Justification

Eu égard au fait qu'après les prochaines élections législatives, seule la Chambre des représentants sera compétente pour l'octroi de la naturalisation, il n'y a pas de raison pour que ce soit le Roi qui définit les actes et justificatifs à joindre à la demande comme preuve qu'il est satisfait aux conditions de l'article 19.

Il n'appartient pas au Roi de déterminer quelles conditions, tant de forme que de fonds, doivent être remplies pour obtenir la naturalisation, sinon ce sera le pouvoir exécutif qui domine la procédure.

Un membre aimerait savoir selon quelle procédure la Chambre déterminera quels sont les actes et justificatifs requis. Devra-t-elle, à cette fin, adopter un règlement?

L'auteur de l'amendement continue à souscrire au point de vue selon lequel il appartient à la Chambre de fixer le contenu du dossier de naturalisation.

Un autre membre réplique qu'il n'est pas habituel de préciser la compétence de la Chambre dans une loi ordinaire. La Constitution et la loi spéciale sont les instruments appropriés à cette fin.

L'article 21, § 1er, troisième alinéa, proposé couvre, à son avis, une matière de nature exécutive de telle sorte qu'elle est du ressort du Roi.

Si le but est d'accorder à la Chambre une certaine compétence, la question se pose de savoir si une telle chose peut être réglée par une loi ordinaire.

Un autre membre s'oppose à l'amendement parce que les actes et justificatifs prescrits par l'article 21, § 1er, proposé, ne peuvent avoir pour but exclusif que de prouver qu'il est satisfait aux conditions de l'article 19, à savoir que l'intéressé a dix-huit ans, qu'il a sa résidence principale en Belgique depuis cinq ans au moins (éventuellement trois ans pour les réfugiés reconnus) et, en cas de séjour à l'étranger, qu'il a conservé un lien effectif avec la Belgique durant la période requise.

De stukken dienen derhalve uitsluitend voor de verificatie van feitelijke gegevens en niet voor een onderzoek naar de integratiewil.

Een ander lid merkt op dat de heren Barzin en Foret een amendement op artikel 21, § 3, hebben ingediend waardoor de Kamer het parket kan verzoeken ook een onderzoek in te stellen naar de integratiewil van de belanghebbende.

Het amendement van de heer Goovaerts wordt verworpen met 11 tegen 2 stemmen, bij 1 onthouding.

De minister dient het volgende amendement in:

«In het voorgestelde artikel 21, § 1, derde lid, na het woord «bepaalt», de woorden «op voordracht van de minister van Justitie» in te voegen.»

Verantwoording

De verantwoording is dezelfde als voor het identiek amendement op artikel 21, § 1, tweede lid.

Er wordt verwezen naar de besprekking van het identiek amendement op artikel 21, § 1, tweede lid.

Het amendement wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 3 onthoudingen.

De minister dient het volgende amendement in:

«In het voorgestelde artikel 21, § 1, derde lid, de zin «De akten die vereist zijn voor de aanvraag van de naturalisatie worden afgeleverd zonder kosten» te schrappen.»

Verantwoording

De verantwoording is identiek met die van het amendement op artikel 21, § 1, tweede lid, houdende schrapping van het woord «gratis».

Er wordt verwezen naar de besprekking van dit amendement.

Het amendement wordt bij eenparigheid aangenomen door de 14 aanwezige leden.

Paragraaf 2

Hierover worden geen opmerkingen gemaakt.

Paragraaf 3 (nieuw)

De heer Vandenberghe dient het volgende amendement in:

«A) In dit artikel een nieuwe § 3 in te voegen, luidende:

«§ 3. De Kamer van volksvertegenwoordigers maakt de lijst van verzoeken tot naturalisatie over aan de minister van Justitie voor advies, te verstrekken binnen een termijn van drie maanden.

Les documents servent donc uniquement à vérifier des données factuelles et non à une enquête sur la volonté d'intégration.

Un autre membre fait remarquer que MM. Barzin et Foret ont proposé un amendement à l'article 21, § 3, en vertu duquel la Chambre peut demander au parquet d'également mener une enquête sur la volonté d'intégration de l'intéressé.

L'amendement de M. Goovaerts est rejeté par 11 voix contre 2 et 1 abstention.

Le ministre dépose l'amendement suivant:

«Au § 1er, alinéa 3 de l'article 21 proposé, insérer les mots «sur la proposition du ministre de la Justice» après le mot «Roi.»

Justification

La justification est la même que pour l'amendement identique à l'article 21, § 1er, alinéa 2.

Il est renvoyé à la discussion d'un amendement identique à l'article 21, § 1er, deuxième alinéa.

L'amendement est adopté par 11 voix et 3 abstentions.

Le ministre dépose l'amendement suivant:

«Au § 1er, alinéa 3, de l'article 21 proposé, supprimer la phrase «Les actes requis pour la demande de naturalisation seront délivrés sans frais.»

Justification

La justification est identique à celle de l'amendement supprimant le mot «gratuit» à l'article 21, § 1er, alinéa 2.

Il est renvoyé à la discussion d'un amendement identique à l'article 21, § 1er, deuxième alinéa.

L'amendement est adopté à l'unanimité par les 14 membres présents.

Paragraphe 2

Aucune remarque n'a été formulée à ce sujet.

Paragraphe 3 (nouveau)

M. Vandenberghe propose l'amendement suivant:

«A) Insérer dans cet article un nouveau § 3, rédigé comme suit:

«§ 3. La Chambre des représentants transmet, pour avis, la liste des demandes de naturalisation au ministre de la Justice, à fournir dans un délai de trois mois.

Bij gebrek aan opmerkingen binnen deze termijn wordt het advies geacht gunstig te zijn.»

B) § 3 te vernummeren tot § 4 en § 4 tot § 5.»

Een lid merkt op dat, wanneer dit amendement wordt aangenomen, er toch een anomalie in de procedure verscholen zit.

Overeenkomstig het voorgestelde artikel 21, § 3, tweede lid (nieuw) wordt het advies van het Ministerie van Justitie geacht gunstig te zijn, indien er binnen een termijn van drie maanden na de vraag om advies geen opmerkingen zijn gemaakt.

Quid echter wanneer na een dergelijk gunstig advies een dossier toch moeilijkheden oplevert zodat een nieuw onderzoek vereist is?

De indiener van het amendement verklaart dat de voorgestelde paragraaf 3 (nieuw) niet tot doel heeft het parket in te schakelen, maar het Ministerie van Justitie de gelegenheid te bieden bepaalde databanken te raadplegen (bij voorbeeld, het rijksregister).

Krachtens het voorgestelde artikel 21, § 4 (nieuw), staat het de Kamer van volksvertegenwoordigers dan nog altijd vrij het parket om een nader onderzoek te vragen.

Spreker beklemtoont dat hij met zijn amendement tegemoet komt aan een suggestie die in de toelichting bij het wetsvoorstel is opgenomen (*cf. Gedr. St., Senaat, 1994-1995, nr. 1247-1, blz. 4*):

« Bij wijze van inlichting kunnen de Kamers ook de lijst van verzoeken bezorgen aan de minister van Justitie, die daardoor de gelegenheid heeft om eventuele opmerkingen of bezwaren, hem verstrekt door zijn eigen diensten, over te zenden aan de Kamers.»

Een ander lid leidt hieruit af dat de procedure trapsgewijs zal verlopen, waarbij de Kamer van volksvertegenwoordigers in een eerste fase het advies van de minister van Justitie inwint en vervolgens het parket nog kan verzoeken een aanvullend onderzoek in te stellen.

Interveniënt vreest dat deze werkwijze de procedure zal rekken.

Verschillende leden waaronder de indiener van het wetsvoorstel, bestrijden dat. De door het amendement van de heer Vandenbergh voorgestelde démarche doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Kamer om te allen tijde en dus ook op het ogenblik dat zij de lijst met de identiteit van de verzoekers om naturalisatie naar de minister van Justitie overzendt, het parket om een nader onderzoek te verzoeken. Dit is de politieke verantwoordelijkheid van de Kamer die zelf de eigen specifieke procedureregels dient te bepalen.

À défaut d'observations dans ce délai, l'avis est réputé favorable.»

B) Le § 3 devient le § 4 et le § 4 devient le § 5.»

Un membre fait remarquer que si cet amendement est approuvé, une anomalie continuera cependant à subsister dans la procédure.

Conformément au § 3, deuxième alinéa (nouveau), de l'article 21 proposé, l'avis du ministère de la Justice est réputé favorable si aucune remarque n'a été émise dans un délai de trois mois à dater de la demande.

Qu'en est-il si, après un avis favorable, un dossier présente toutefois des difficultés, exigeant l'ouverture d'une nouvelle enquête ?

L'auteur de l'amendement déclare que le § 3 proposé (nouveau) n'a pas pour objectif de faire intervenir le parquet mais d'offrir la possibilité au ministère de la Justice de consulter certaines banques de données (par exemple, le Registre national).

Conformément à l'article 21 proposé, § 4 (nouveau), la Chambre des représentants est toujours libre de demander au parquet une enquête plus détaillée.

L'intervenant souligne que, par son amendement, il tient compte d'une suggestion qui figure dans les développements de la proposition de loi (*cf. Doc. Sénat, 1994-1995, n° 1247-1, p. 4*):

« À titre d'information, elles pourrait aussi transmettre les listes au ministre de la Justice qui aura ainsi l'occasion de faire connaître aux Chambres toutes les remarques et objections qui lui auraient été communiquées par ses services.»

Un autre membre conclut que la procédure se déroulera de manière progressive : dans un premier temps la Chambre des représentants recueille l'avis du ministère de la Justice et peut ensuite encore demander au parquet d'ouvrir une enquête complémentaire.

L'intervenant craint que cette méthode de travail ne fasse s'éterniser la procédure.

Divers membres dont l'auteur de la proposition de loi contestent ce dernier point. La démarche proposée par l'amendement de M. Vandenbergh ne porte pas préjudice au pouvoir de la Chambre de demander au parquet une enquête plus approfondie à tout moment et donc également lorsqu'elle transmet au ministre de la Justice la liste comportant l'identité des demandeurs de naturalisation. C'est la responsabilité politique de la Chambre qui doit déterminer ses propres règles spécifiques de procédure.

De in het voorgestelde artikel 21, §§ 3 en 4 (nieuwe nummering) vermelde adviesprocedures dienen dus niet in een chronologische volgorde te worden afgewerkt.

Om dit duidelijk uit de tekst te laten blijken, stelt een lid voor artikel 21, § 4 (nieuw) te laten aanvangen als volgt:

« Daarenboven kan de Kamer van volksvertegenwoordigers aan het parket... »

De indiener van het wetsvoorstel stelt voor het amendement als volgt te formuleren:

« De Kamer van volksvertegenwoordigers zendt de lijst van verzoeken tot naturalisatie aan de minister van Justitie. »

« Bij gebrek aan opmerkingen binnen een termijn van drie maanden wordt het advies geacht gunstig te zijn. »

De minister kant zich tegen het amendement omdat het Ministerie van Justitie erdoor wordt verplicht elk verzoek om naturalisatie te onderzoeken op gegevens die zich tegen de toekenning van de naturalisatie kunnen verzetten. Een dergelijke procedure wijzigt niets aan de actuele werkwijze en zal het probleem van de achterstand bij de behandeling van deze dossiers bijgevolg niet verhelpen.

Spreker verleent de voorkeur aan de door artikel 21, § 3, bepaalde procedure waarbij de Kamer aan het parket kan vragen om voor bepaalde dossiers een nader onderzoek in te stellen.

De indiener van het amendement beklemtoont dat het niet de bedoeling is dat het Ministerie van Justitie elk naturalisatiedossier ten gronde onderzoekt, maar wel dat het de identiteit van de verzoekers overloopt aan de hand van de in de databanken opgeslagen gegevens (Rijksregister, Interpol, Schengen, Staatsveiligheid) om aldus aan de Kamer van volksvertegenwoordigers te melden welke beletsel er bestaan tegen de toekenning van de naturalisatie of voor welk verzoek een grondiger onderzoek door het parket raadzaam is.

De indiener van het wetsvoorstel merkt op dat het weinig zin heeft te gewagen van de « lijst van verzoeken », aangezien de naturalisatie op elk ogenblik van het jaar kan worden aangevraagd. Bijgevolg dient de identiteit van elke verzoeker afzonderlijk aan de minister van Justitie te worden bezorgd.

Spreker stelt daarom voor het amendement als volgt te formuleren:

« De Kamer van volksvertegenwoordigers maakt melding van een verzoek om naturalisatie aan de minister van Justitie. »

« Bij gebrek aan opmerkingen binnen een termijn van drie maanden wordt de procedure voortgezet. »

Les procédures de consultation mentionnées à l'article 21, §§ 3 et 4 proposés, (nouvelle numérotation) ne doivent donc pas se dérouler dans un ordre chronologique.

Afin que ce dernier point ressorte clairement du texte, un membre propose de faire commencer l'article 21, § 4 (nouveau) comme suit:

« En outre, la Chambre des représentants peut ... au parquet. »

L'auteur de la proposition de loi propose de formuler l'amendement comme suit:

« La Chambre des représentants envoie la liste des demandes de naturalisation au ministre de la Justice. »

« À défaut d'observations dans un délai de trois mois, l'avis est réputé favorable. »

Le ministre s'oppose à l'amendement car le ministère de la Justice est dans ce cas tenu d'examiner chaque demande de naturalisation sur la base d'informations qui peuvent s'opposer à l'attribution de la naturalisation. Une telle procédure ne change rien à la méthode de travail actuelle et par conséquent, ne résoudra pas le problème du retard dans le traitement de ces dossiers.

L'intervenant donne la priorité à la procédure fixée à l'article 21, § 3, selon laquelle la Chambre peut demander au parquet d'ouvrir une enquête plus approfondie pour des dossiers bien spécifiques.

L'auteur de l'amendement souligne qu'il n'est pas question que le ministère de la Justice examine en profondeur chaque dossier de naturalisation mais bien qu'il vérifie l'identité des demandeurs au moyen des informations figurant dans les banques de données (Registre national, Interpol, Schengen, Sûreté de l'Etat) afin de communiquer à la Chambre des représentants quels sont les obstacles s'opposant à l'attribution de la naturalisation ou pour quelle demande une enquête plus approfondie par le parquet est à conseiller.

L'intervenant fait remarquer qu'il est peu utile de mentionner la « liste des demandes » étant donné que la naturalisation peut être demandée à tout moment de l'année. Par conséquent, l'identité de chaque demandeur doit être transmise séparément au ministre de la Justice.

Il propose dès lors de formuler l'amendement comme suit:

« La Chambre des représentants communique la demande de naturalisation au ministre de la Justice. »

« À défaut d'observations dans un délai de trois mois, la procédure est poursuivie. »

Een lid onderschrijft dit voorstel en inzonderheid het tweede lid omdat het gebrek aan opmerkingen van de minister van Justitie binnen een termijn van drie maanden geenszins betekent dat de Kamer het parket niet meer om een aanvullend onderzoek kan verzoeken.

Een volgende spreker twijfelt om twee redenen aan de opportuniteit van het amendement van de heer Vandenberghé.

In de eerste plaats mag niet uit het oog worden verloren dat het amendement een suggestie uit de toelichting bij het wetsvoorstel overneemt en tot een verplichte stap in de naturalisatieprocedure verheft (*cf. Gedr. St., Senaat, 1994-1995, nr. 1247-1, blz. 4.*)

Ten tweede moet het amendement worden onderzocht in samenhang met het amendement van de minister op het voorgestelde artikel 21, § 3, eerste lid, waardoor de Kamer « *aan alle overheden en meer bepaald aan het parket* » kan vragen een onderzoek in te stellen met betrekking tot de in de artikelen 15, § 2, en 19 gestelde voorwaarden, alsook naar ieder ander gegeven waarover zij wenst te worden ingelicht. Dit veronderstelt dat ook het Ministerie van Justitie kan worden aangesproken.

Vraag is of het dan nog raadzaam is de namen van alle verzoekers om naturalisatie stelselmatig aan de minister van Justitie mee te delen.

De indiener van het amendement replicaert dat zijn voorstel de lacune oppult die ontstaat door het wegvalen van de verplichting voor het parket om elk dossier te onderzoeken. De vraag die dan rijst is welke inhoudelijke aanknopingspunten er vorhanden zijn om het naturalisatieverzoek te beoordelen.

Het amendement heeft tot doel de minister van Justitie de gelegenheid te bieden de identiteit van de verzoekers om naturalisatie aan de gegevens in de databanken van de overheid te toetsen om na te gaan of er geen diskrediterende feiten zijn die een nader onderzoek rechtvaardigen.

De minister merkt op dat het Ministerie van Justitie over de nodige middelen moet beschikken om de door het amendement voorgestelde procedure te kunnen toepassen op de gemiddeld 5 000 naturalisatieaanvragen per jaar.

De identiteit van elke verzoeker zal immers niet alleen op het Ministerie moeten worden nagekeken, maar zal ook moeten worden doorgespeeld aan het Centraal Strafregerister, de Veiligheid van de Staat, eventueel aan Interpol en de dienst die de databank beheert die in het kader van het Verdrag van Schengen is opgericht.

Un membre approuve cette proposition et plus particulièrement le deuxième alinéa car l'absence d'observations de la part du ministre de la Justice dans un délai de trois mois ne signifie en aucune manière que la Chambre ne peut plus demander une enquête complémentaire au parquet.

Un autre membre doute pour deux raisons du bien-fondé de l'amendement de M. Vandenberghé.

Premièrement, il ne faut pas perdre de vue que l'amendement reprend une suggestion tirée des développements de la proposition de loi et instaure une étape obligatoire dans la procédure de naturalisation (*cf. Doc., Sénat, 1994-1995, n° 1247-1, p. 4.*)

Deuxièmement, l'amendement doit être étudié en corrélation avec l'amendement du ministre relatif au § 3, premier alinéa de l'article 21 proposé, en vertu duquel la Chambre peut demander « *à toutes les autorités et plus particulièrement au parquet* » de mener une enquête relative aux conditions mentionnées aux articles 15, § 2 et 19, ainsi qu'à propos de toute autre information sur laquelle elle souhaite obtenir des éclaircissements. Cela suppose que le Ministère de la Justice puisse également être consulté.

La question est de savoir s'il est encore opportun de communiquer systématiquement au ministre de la Justice le nom de tous les demandeurs de naturalisation.

L'auteur de l'amendement répond que sa proposition comble la lacune qui résulte de la disparition de l'obligation pour le parquet d'enquêter sur chaque dossier. La question qui se pose dès lors est de savoir quels sont les points de repère au niveau du contenu qui permettent de porter une appréciation sur la demande de naturalisation.

L'amendement a pour objectif d'offrir la possibilité au ministre de la Justice de contrôler l'identité des demandeurs de naturalisation sur la base des informations des banques de données de l'État afin de vérifier l'existence ou non de faits jetant le discrédit et justifiant une enquête plus approfondie.

Le ministre fait remarquer que le Ministère de la Justice doit disposer des moyens nécessaires pour pouvoir appliquer la procédure proposée par l'amendement aux quelques 5 000 demandes de naturalisation par an.

L'identité de chaque demandeur ne devra en tout cas pas seulement être examinée par le Ministère mais sera également transmise au Casier judiciaire central, à la Sûreté de l'État et éventuellement à Interpol ainsi qu'au service qui gère la banque de données créée dans le cadre de la Convention de Schengen.

Een lid vraagt zich af of de procedure aldus niet te omslachtig wordt zodat men in het euvel vervalt dat men wenst te voorkomen, zijnde het lang aanslepen van bepaalde dossiers.

De indiener van het wetsvoorstel heeft begrip voor het budgettair argument van de minister.

Hij is evenwel van oordeel dat de draagwijde van het amendement van de heer Vandenberghe slechts ten volle kan worden ingeschat nadat het in het voorgestelde artikel 21, § 1, derde lid, bedoeld koninklijk besluit is uitgevaardigd.

De stelling dat de Kamer in het begin van de procedure over weinig of geen gegevens beschikt om een gefundeerd oordeel te vellen over het naturalisatieverzoek, kan slechts op haar gegrondheid worden getoetst wanneer de aard en de inhoud van de akten en stavingsstukken die bij het verzoek moeten worden gevoegd, zijn vastgesteld.

Het huidige aanvraagformulier, dat weinig relevante gegevens bevat⁽¹⁾, zal trouwens worden vervangen door een nieuw formulier waarvan de inhoud door de Koning wordt bepaald (*cf.* artikel 21, § 1, tweede lid).

Tevens moet worden aangestipt dat de Kamer in haar procedurereglement kan beslissen om de identiteit van alle verzoekers aan de minister van Justitie te bezorgen met het verzoek eventuele opmerkingen binnen een bepaalde termijn mee te delen en dit onafgezien van haar recht om krachtens het voorgestelde artikel 21, § 3, aan het parket te vragen voor een bepaald dossier een nader onderzoek in te stellen.

De heer Vandenberghe verklaart dat hij met zijn amendement een antwoord wil geven op de vraag op grond van welke aanknopingspunten, behoudens incidentele informatie, de Kamer zal kunnen beslissen dat bij voorbeeld het Centraal Strafregeraad of de Staatsveiligheid moeten worden geraadpleegd.

Zijns inziens moet het dossier op grond van objectieve criteria worden samengesteld en niet op grond van politieke tussenkomsten, zodat de Kamer met kennis van zaken kan beslissen voor welke aanvragen aan het parket een nader onderzoek kan worden gevraagd.

Een lid is de mening toegedaan dat, wanneer het amendement wordt aangenomen, de naturalisatieprocedure in twee fasen moet verlopen.

De eerste stap bestaat erin dat de Kamer de identiteit van de verzoekers om naturalisatie aan de minister van Justitie meldt met het verzoek zijn opmerkingen binnen een termijn van drie maanden mee te delen.

(1) Zie bijlage 2.

Un membre se demande si la procédure ne devient pas trop complexe et si l'on ne tombe pas dans l'erreur que l'on veut éviter, à savoir faire traîner certains dossiers en longueur.

L'auteur de la proposition de loi comprend l'argument budgétaire du ministre.

Il estime cependant que la portée de l'amendement de M. Vandenberghe ne pourra être pleinement évaluée qu'après la promulgation de l'arrêté royal dont il est question à l'article 21 proposé, § 1er, troisième alinéa.

Le bien-fondé de l'affirmation selon laquelle la Chambre dispose de peu, voire d'aucune information au début de la procédure pour donner un avis fondé sur la demande de naturalisation ne pourra être vérifié que lorsque seront déterminés la nature et le contenu des actes et justificatifs qui doivent accompagner sa demande.

Le formulaire actuel de demande qui contient peu d'informations pertinentes⁽¹⁾ sera d'ailleurs remplacé par un nouveau formulaire dont le contenu sera fixé par le Roi (*cf.* article 21, § 1er, deuxième alinéa).

Il faut également noter que la Chambre peut décider dans son règlement de procédure de transmettre au ministre de la Justice l'identité de tous les demandeurs en lui demandant de communiquer toute remarque éventuelle dans un délai déterminé et ce, sans préjudice de son droit, conformément à l'article 21, § 3, de demander au parquet d'ouvrir une enquête plus approfondie sur un dossier déterminé.

M. Vandenberghe déclare que son amendement, vise à apporter une réponse à la question suivante : sur la base de quels points de repère, à l'exception d'informations accidentnelles, la Chambre pourra-t-elle décider de consulter par exemple le Casier judiciaire central ou la Sûreté de l'État ?

À son avis, le dossier doit être constitué sur la base de critères objectifs et non sur la base d'interventions politiques afin que la Chambre puisse décider en toute connaissance de cause pour quelles demandes elle peut réclamer du parquet une enquête plus précise.

Un membre est d'avis que, si l'amendement est adopté, la procédure devra se dérouler en deux phases.

La première consiste pour la Chambre à transmettre au ministre de la Justice l'identité des demandeurs de naturalisation en lui demandant de communiquer ses observations dans un délai de trois mois.

(1) Voir annexe 2.

Bij ontstentenis van opmerkingen binnen deze termijn zou de Kamer, wat de justitiële aspecten betreft, geen nader onderzoek mogen instellen, zelfs niet op grond van incidentele informatie die zij buiten de officiële kanalen heeft verkregen.

Worden er wel opmerkingen geformuleerd, dan dient de Kamer te beslissen of deze zwaarwegend genoeg zijn om een onderzoek ten gronde in te stellen. Dit is dan de tweede stap in de procedure.

Het lid vraagt of dit de correcte interpretatie van de voorgestelde procedure is.

De indiener van het wetsvoorstel en de indiener van het amendement antwoorden bevestigend omdat deze zienswijze de objectivering van de procedure ten goede komt, een snelle afhandeling van de dossiers waarborgt en de ongelijke behandeling van de aanvragers uitsluit.

Voorts stellen zij dat er geen beletsel bestaat om bij wet te bepalen welke procedure de Kamer in acht moet nemen.

Het amendement zou bijgevolg als volgt luiden:

« 1. A. § 3. De Kamer van volksvertegenwoordigers meldt de identiteit van de verzoekers om naturalisatie aan de minister van Justitie.

Bij gebrek aan opmerkingen binnen een termijn van drie maanden wordt de procedure voortgezet.

B. Paragraaf 3 te vernummeren tot paragraaf 4 en paragraaf 4 tot paragraaf 5.

2. Het voorgestelde artikel 21, § 4 (nieuw) zou als volgt aanvangen:

« Daarenboven kan de Kamer van volksvertegenwoordigers aan het parket ... ».

De minister merkt op dat, gelet op het beschikbare budget, de hiervoor geschatste procedure een zware verantwoordelijkheid op de schouders van het Ministerie van Justitie legt.

Hierop trekt de heer Vandenberghen zijn amendement in en dient hij het volgende amendement in:

« A. In dit artikel een § 3 (nieuw) in te voegen, luidende:

« De Kamer van volksvertegenwoordigers zendt het verzoek tot naturalisatie over aan het parket van de rechtbank van eerste aanleg waar de verzoeker zijn hoofdverblijfplaats heeft, om advies te verstrekken binnen een termijn van vier maanden.

Bij gebrek aan opmerkingen binnen deze termijn wordt het advies geacht gunstig te zijn en kan de procedure worden voortgezet. »

À défaut d'observations dans ce délai, la Chambre ne devrait, pour ce qui est des aspects judiciaires, demander aucune autre enquête, même pas sur la base d'informations accidentnelles qu'elle aurait obtenues en-dehors des voies officielles.

Si des observations sont formulées, la Chambre doit dans ce cas décider si ces remarques sont suffisamment importantes pour ouvrir une enquête approfondie. Il s'agit alors de la deuxième phase de la procédure.

Le membre demande si cette interprétation de la procédure proposée est correcte.

L'auteur de la proposition de loi et l'auteur de l'amendement répondent par l'affirmative car cette manière de voir sert à objectiver la procédure, garantit un traitement rapide des dossiers et exclut un traitement inégal des demandeurs.

Ensuite, ils affirment qu'il n'existe pas d'obstacle à prévoir dans la loi quelle est la procédure qui doit être prise en compte par la Chambre.

L'amendement devrait par conséquent être rédigé comme suit:

« 1. A. § 3. La Chambre des représentants communique l'identité des demandeurs de naturalisation au ministre de la Justice.

À défaut d'observations dans un délai de trois mois, la procédure est poursuivie.

B. Modifier le numérotation du paragraphe 3 en paragraphe 4 et le paragraphe 4 en paragraphe 5.

2. L'article 21 proposé, § 4 (nouveau) devrait commencer comme suit:

« En outre, la Chambre des représentants peut... au parquet. »

Le ministre fait remarquer que, vu le budget disponible, la procédure susmentionnée fait peser une lourde responsabilité sur les épaules du Ministère de la Justice.

M. Vandenberghen retire son amendement et propose l'amendement suivant:

« A. Insérer dans cet article un § 3 (nouveau), rédigé comme suit:

« La Chambre des représentants transmet la demande de naturalisation au parquet près le tribunal de première instance de la résidence principale du demandeur, pour avis à fournir dans un délai de quatre mois.

À défaut d'observations dans ce délai, l'avis est réputé favorable et la procédure peut être poursuivie. »

B. Paragraaf 3 te vernummeren tot paragraaf 4 en paragraaf 4 tot paragraaf 5.

Het amendement wordt aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

Paragraaf 3 (paragraaf 4 nieuw)

De heren Barzin en Foret dienen een amendement in, luidende:

«In § 3, eerste lid, van het voorgestelde artikel 21 tussen de woorden «ieder gegeven» en de woorden «waarover de Kamer» in te voegen de woorden «inzonderheid met betrekking tot de wil tot integratie.»

Verantwoording

De wil tot integratie moet een fundamenteel criterium zijn bij de beoordeling van een naturalisatieverzoek.

Een lid merkt op dat onder het mom van een procedurele wijziging de voorwaarde van de wil tot integratie uit het voorgestelde artikel 21, § 1, is weggelaten.

De indiener van het wetsvoorstel is het hier niet mee eens. Het van kracht zijnde artikel 21 bepaalt dat het parket een onderzoek instelt naar het al dan niet bestaan van gewichtige feiten en van de integratiewil bedoeld in artikel 15, § 2, alsook naar ieder gegeven waarover het Parlement wenst te worden ingelicht.

De *ratio* van het voorgestelde artikel 21, § 1, is dit onderzoek te objectiveren door de aanvrager te verplichten bepaalde akten en stavingsstukken bij zijn verzoek te voegen. Zodoende worden de variabelen uitgesloten die de uniforme behandeling van de aanvragen beletten.

Een volgende interveniënt stipt aan dat de eventuele goedkeuring van dit amendement erop zou wijzen dat de integratiewil geen door artikel 19 gestelde voorwaarde is.

Een ander lid acht het amendement overbodig omdat het voorgestelde artikel 21, § 3, de Kamer de bevoegdheid verleent een onderzoek in te stellen onder meer met betrekking tot de in artikel 15, § 2, bedoelde voorwaarden, *in casu* de integratiewil.

Voorts is hij de mening toegedaan dat de rol van het parket moet beperkt blijven tot het aanbrengen van informatie zonder dat er een advies wordt verstrekt. Het komt de Kamer toe de feitelijke gegevens te apprécier en te oordelen of de vereiste integratiewil bij een bepaalde verzoeker al dan niet aanwezig is.

Het door de minister voorgestelde amendement tot invoeging van een tweede lid (nieuw) in artikel 21, § 3

B. Modifier la numérotation du paragraphe 3 en en faisant un paragraphe 4 et du paragraphe 4 en en faisant un paragraphe 5.

L'amendement est adopté par 11 voix et 3 abstentions.

Paragraphe 3 (paragraphe 4 nouveau)

MM. Barzin et Foret proposent un amendement rédigé comme suit:

«Au § 3, alinéa 1er, de l'article 21 proposé, insérer les mots «lié notamment à la volonté d'intégration» entre les mots «tout élément» et les mots «sur lequel la Chambre...»

Justification

Il paraît indispensable d'affirmer que la volonté d'intégration est un élément de fond à prendre en considération pour l'accueil d'une demande de naturalisation.

Un membre fait remarquer que, sous le couvert d'une modification de procédure, la condition de la volonté d'intégration a été retirée du § 1er de l'article 21 proposé.

L'auteur de la proposition de loi n'est pas d'accord. L'article 21 en vigueur stipule que le parquet ouvre une enquête à propos de l'existence ou non de faits importants et de la volonté d'intégration mentionnée à l'article 15, § 2, ainsi qu'en fonction de chaque information pour laquelle le Parlement souhaite recevoir des précisions.

Le fondement du § 1er de l'article 21 proposé est d'objectiver cette enquête en obligeant le demandeur à joindre à sa demande des actes et justificatifs appuyant sa demande. De cette manière sont exclues les variables qui entravent le traitement uniforme des demandes.

Un autre intervenant fait remarquer que l'adoption éventuelle de cet amendement montrerait que la volonté d'intégration n'est pas une condition fixée par l'article 19.

Un autre membre considère l'amendement comme superflu car le § 3 de l'article 21 proposé octroie à la Chambre le pouvoir d'ouvrir une enquête relative aux conditions prévues à l'article 15, § 2, en l'espèce la volonté d'intégration.

Il est d'avis que le rôle du parquet doit rester limité à l'apport d'informations sans donner d'avis. Il revient à la Chambre d'apprecier les informations objectives et de juger si la volonté d'intégration exigée existe ou non chez un demandeur.

L'amendement déposé par le ministre et qui vise à insérer un deuxième alinéa (nouveau) dans

(*cf. infra*), zou dan ook moeten worden gewijzigd omdat het stelt dat, wanneer de overheid het advies of de gevraagde inlichtingen niet binnen een termijn van drie maanden na het verzoek heeft gegeven, zij geacht wordt er geen enkel bezwaar bij te hebben.

Dit impliceert dat deze overheid de feitelijke informatie appreieert, hetgeen strijdig is met het opzet van het voorstel om de naturalisatieprocedure weer tot een parlementaire aangelegenheid om te vormen.

Het amendement wordt verworpen met 12 tegen 2 stemmen.

De minister dient het volgende amendement in:

«In het voorgestelde artikel 21, § 3, eerste lid, na het woord «kan», de woorden «aan alle overheden en, meer bepaald» in te voegen.»

Verantwoording

Het is noodzakelijk dat de Kamer alle overheden kan verzoeken om een advies of om de inlichtingen die zij nuttig acht om het dossier van de verzoeker om naturalisatie aan te vullen.

Een lid heeft enige reserves ten opzichte van het amendement.

Zijns inziens verdient het de voorkeur dat niet de Kamer, maar het parket op grond van zijn injunctierecht de bevoegdheid krijgt andere overheden te vragen binnen een bepaalde termijn inlichtingen te verstrekken. Het parket zou deze informatie dan centraliseren en aan de Kamer meedelen.

De indiener van het wetsvoorstel onderschrijft het amendement omdat, wanneer de Kamer andere overheden slechts inlichtingen kan vragen door bemiddeling van het parket, dit ongetwijfeld tot gevolg zal hebben dat zowel het parket als deze overheden niet bij machte zullen zijn de termijn van drie maanden te respecteren binnen welke de informatie moet worden verstrekt.

Het amendement wordt aangenomen met 13 stemmen, bij 1 onthouding.

De heer Loones dient het volgende amendement in:

«In § 3, eerste lid, van het voorgestelde artikel 21, tussen de woorden «ieder gegeven» en de woorden «waarover de Kamer», in te voegen de woorden «in het bijzonder de voldoende kennis van de streektaal.»

Verantwoording

Bij de beoordeling van een verzoek om naturalisatie en de daarbij noodzakelijke wil tot integratie, is de kennis van de streektaal een essentieel gegeven.

l'article 21, § 3 (*cf. infra*) devrait également être modifié car il prévoit que si les autorités n'ont pas formulé d'avis ou fourni les informations demandées dans un délai de trois mois suivant la demande, elles sont réputées n'avoir aucune objection à ce sujet.

Cela implique que ces autorités apprécieront les informations objectives, ce qui est en contradiction avec l'intention de la proposition de transformer la procédure de naturalisation en une matière parlementaire.

L'amendement est rejeté par 12 voix contre 2.

Le ministre dépose l'amendement suivant:

«Au § 3, alinéa 1er, de l'article 21 proposé, après le mot «demander» insérer les mots «à toutes les autorités et, notamment.»

Justification

Il est nécessaire que la Chambre puisse demander à toutes les autorités un avis ou des informations qu'elle estime utiles pour compléter le dossier du demandeur en naturalisation.

Un membre émet quelques réserves au sujet de cet amendement.

À son avis, il est préférable que ce soit le parquet et non la Chambre, qui obtienne le pouvoir sur la base de son droit d'injonction de demander à d'autres autorités de fournir des informations dans un délai déterminé. Le parquet centraliserait alors ces informations et les communiquerait à la Chambre.

L'auteur de la proposition de loi approuve l'amendement car, si la Chambre ne peut demander des informations à d'autres autorités que par l'intermédiaire du parquet, cela aura indubitablement comme conséquence que le parquet ainsi que ces autorités ne seront pas à même de respecter le délai de trois mois pendant lequel les informations doivent être transmises.

L'amendement est adopté par 13 voix et 1 abstention.

M. Loones dépose l'amendement suivant:

«Au premier alinéa, du § 3 de l'article 21 proposé, ajouter in fine, les mots «, en particulier une connaissance suffisante de la langue de la région.»

Justification

La connaissance de la langue de la région constitue un élément essentiel dans l'appréciation d'une demande de naturalisation et de la volonté d'intégration qu'elle doit impliquer nécessairement.

Het amendement wordt verworpen met 11 stemmen tegen 1 stem, bij 2 onthoudingen.

De minister dient het volgende amendement in:

« In het voorgestelde artikel 21, § 3, na het eerste lid, een lid in te voegen, luidende :

« Indien de geraadpleegde overheid geen advies, noch de gevraagde inlichtingen heeft gegeven binnen drie maanden na het verzoek, dan wordt zij geacht er geen enkel bezwaar bij te hebben. »

Verantwoording

Het is raadzaam de overheden een maximale termijn op te leggen om te vermijden dat de naturalisatieprocedures opnieuw een grote achterstand oplopen, wat ontoelaatbaar is.

Ingaand op de suggestie die een lid eerder over dit amendement heeft geformuleerd (*cf. blz. 30*), wordt het amendement als volgt herschreven:

« Indien de geraadpleegde overheid de gevraagde inlichtingen niet binnen drie maanden na het verzoek heeft verstrekt, wordt de procedure voortgezet. »

Gelet op het invoegen van een § 3 (nieuw) waardoor de Kamer over het advies van de gerechtelijke overheden beschikt, blijft de mogelijkheid door § 4 (nieuw) aan de Kamer geboden om het parket of andere overheden om aanvullende informatie te vragen, beperkt tot het inwinnen van punctuele inlichtingen. Dit verantwoordt de verschillende redacties van de twee paragrafen.

Het gewijzigde amendement wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 3 onthoudingen.

* * *

Paragraaf 3bis

De heer Foret c.s. dient het volgende amendement in:

« In het voorgestelde artikel 21 een § 3bis (nieuw) in te voegen, luidende :

« § 3bis. Het verzoek is alleen ontvankelijk indien de betrokkenen het bewijs levert dat hij :

— ofwel afstand heeft gedaan van zijn nationaliteit van oorsprong;

— ofwel deze verliest door het feit zelf dat hij de Belgische nationaliteit verkrijgt. »

Verantwoording

De cumulatie van nationaliteiten, die maar al te vaak leidt tot een loyaalheidsconflict of zelfs tot een identiteitsconflict, moet worden afgeschaft.

L'amendement est rejeté avec 11 voix contre 1 et 2 abstentions.

Le ministre dépose l'amendement suivant:

« Dans l'article 21 proposé, § 3, après l'alinéa 1er, ajouter un alinéa, libellé comme suit :

« Si l'autorité consultée n'a pas donné l'avis ou les renseignements demandés, dans les trois mois de la demande, elle est réputée n'avoir aucune objection à émettre. »

Justification

Il convient de fixer un délai maximum aux autorités, faute de quoi les procédures en naturalisation subiront, à nouveau, des retards que l'on ne peut plus admettre.

Suivant la suggestion qu'un membre a formulée précédemment au sujet de cet amendement (*cf. p. 30*), il est réécrit comme suit:

« Si l'autorité consultée n'a pas donné les renseignements demandés dans les trois mois de la demande, la procédure est poursuivie. »

Par suite de l'insertion d'un § 3 (nouveau), grâce auquel la Chambre disposera de l'avis des autorités judiciaires, la possibilité que lui offre le § 4 (nouveau) de demander un complément d'information au parquet ou à d'autres autorités restera limitée à la collecte de renseignements ponctuels. Cela justifie la rédaction différente des deux paragraphes.

L'amendement modifié est adopté par 11 voix et 3 abstentions.

* * *

Paragraphe 3bis

M. Foret et consorts proposent l'amendement suivant:

« À l'article 21 proposé, insérer un § 3bis (nouveau), rédigé comme suit :

« § 3bis. La demande n'est recevable que si l'intéressé prouve :

— soit avoir renoncé à sa nationalité d'origine;

— soit perdre celle-ci par le seul effet de l'acquisition de la nationalité belge. »

Justification

Le cumul de nationalités, trop souvent synonyme de conflits d'allégeance, voire d'identité, doit être supprimé.

Het Verdrag van Den Haag van 12 april 1930, door België bekrachtigd, stelt reeds dat de internationale gemeenschap er belang bij heeft, dat ieder één nationaliteit bezit en slechts één.

Het is voor de Natie van belang dat zij kan rekenen op de onverdeelde loyaaliteit van de «nieuwe Belgen».

Want zoals minister van Staat Jean Gol schreef, de vreemdeling de bescherming van de Belgische wetten aan te bieden is een zaak, maar het is een andere zaak hem uit te nodigen deel te nemen aan de beslissingen en desnoods aan de verdediging van het land.

De cumulatie van nationaliteiten, die te vaak gelijk staat met loyaalteitsconflict of zelfs met identiteitsconflict, wordt door het amendement afgeschaft en beperkt tot de «natuurlijke» gevallen van dubbele nationaliteit, zoals voor het uit ouders van verschillende nationaliteiten geboren kind (art. 8 van het Wetboek van Belgische nationaliteit).

Duitsland, Oostenrijk, Spanje, Zwitserland, Denemarken en Luxemburg nemen bij voorbeeld eveneens het beginsel van de eenheid van nationaliteit, dat in het Verdrag van Den Haag ingeschreven is, in acht.

(Cf. het voorstel van wet van de heer Vandenhaut c.s. tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. — Gedr. St., Senaat, B.Z. 1991-1992, nr. 484-1, blz. 2).

Een lid betoont zich geen voorstander van dit amendement onder meer omdat in het Wetboek van de Belgische nationaliteit reeds bepalingen zijn opgenomen ter voorkoming van de dubbele nationaliteit (*cf. artikel 8, § 1, 2°, c*). De gevolgen van de dubbele nationaliteit worden bovendien door andere wetsbepalingen geregeld.

Een ander lid onderschrijft evenmin het amendement.

In de eerste plaats ziet hij niet in om welke reden de betrokkenen bij zijn verzoek reeds het bewijs moet leveren dat hij van zijn nationaliteit van oorsprong afstand heeft gedaan. Dit impliceert dat de betrokkenen in de loop van de procedure staatloze wordt en derhalve in een juridisch vacuüm terechtkomt.

Ten tweede mag de betrokkenen niet worden geëncouraged voor het feit dat de wetgeving van zijn land niet in het verlies van de nationaliteit voorziet wanneer hij ten gevolge van de naturalisatie de Belgische nationaliteit wenst te verkrijgen (*cf. Frankrijk*).

De indiener van het wetsvoorstel valt de vorige spreker hierin bij. Het is niet het individu, maar de Staat die bepaalt of een onderdaan die een andere nationaliteit verwerft, zijn oorspronkelijke nationaliteit behoudt of verliest.

Het begrip «dubbele nationaliteit» is trouwens misleidend omdat elke staat in zijn relatie tot zijn

La Convention de La Haye du 12 avril 1930, ratifiée par la Belgique, posait déjà qu'il est de l'intérêt de la communauté internationale que tout individu ait une nationalité et une seule.

Il est de l'intérêt de la Nation que la loyauté des «nouveaux Belges» lui soit acquise et lui soit acquise sans partage.

Car une chose est, écrivait le ministre d'État Jean Gol, d'accueillir l'étranger à l'abri des lois belges et une autre chose est de l'appeler à participer aux décisions et à défendre le pays en cas de besoin.

Le cumul de nationalités, trop souvent synonyme de conflit d'allégeance, voire d'identité, est supprimé par l'amendement et limité aux seuls cas «naturels» de bipatriodie, tel celui de l'enfant issu de parents de nationalités différentes (art. 8 du Code de la nationalité belge).

L'Allemagne, l'Autriche, l'Espagne, la Suisse, le Danemark ou le Luxembourg, par exemple, respectent de même le principe de l'unicité de nationalité, posé par la Convention de La Haye.

(Cf. la proposition de loi de M. Vandenhaut et consorts modifiant le Code de la nationalité belge. — Doc. Sénat, S.E. 1991-1992, n° 484-1, p. 2.)

Un membre ne se montre pas partisan de cet amendement car le Code de la nationalité belge contient déjà des dispositions pour éviter la double nationalité (*cf. article 8, § 1°, 2°, c*). Les conséquences de la double nationalité sont en outre réglementées par d'autres dispositions légales.

Un autre membre n'approuve pas non plus l'amendement.

Premièrement, il ne voit pas pour quelles raisons l'intéressé doit déjà, lors de sa demande de naturalisation, fournir la preuve qu'il a renoncé à sa nationalité d'origine. Cela implique que l'intéressé devient apatride au cours de la procédure et se trouve ainsi dans un vide juridique.

Deuxièmement, l'intéressé ne peut pas être pénalisé pour le fait que la législation de son pays ne prévoit pas la perte de la nationalité lorsqu'il souhaite obtenir la nationalité belge par naturalisation (*cf. en France*).

L'auteur de la proposition de loi approuve le dernier intervenant. Ce n'est pas l'individu mais l'État qui détermine si un ressortissant qui acquiert une autre nationalité garde ou perd sa nationalité d'origine.

Le concept de «double nationalité» est d'ailleurs trompeur car chaque État, dans ses relations avec ses

onderdanen, slechts rekening houdt met een enkele nationaliteit, te weten die van de betrokken staat. Belg is dus degene die Belg is krachtens de Belgische wetgeving, ongeacht of de betrokkenen een andere nationaliteit heeft of niet.

Een volgende spreker merkt op dat het amendement van de heer Foret c.s. een inhoudelijk debat doet losbranden dat het kader van dit wetsvoorstel overstijgt. Dit voorstel behelst immers uitsluitend de procedurele aspecten van de naturalisatie.

Hij stelt daarom voor op de problematiek van de dubbele nationaliteit terug te komen bij de besprekking van het wetsvoorstel van de heer Vandenhaute (*cf. Gedr. St., Senaat, B.Z. 1991-1992, nr. 484-1*).

De Commissie sluit zich hierbij aan.

Het amendement wordt verworpen met 12 tegen 2 stemmen.

* * *

Paragraaf 4 (paragraaf 5 nieuw)

De minister dient het volgende amendement in:

« In het voorgestelde artikel 21, § 4, na het woord « Koning », de woorden « op voordracht van de minister van Justitie » in te voegen. »

Er wordt verwezen naar de besprekking van een analoog amendement op artikel 21, § 1, tweede lid.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen, bij 3 onthoudingen.

* * *

Het geamendeerde artikel wordt aangenomen met 12 tegen 2 stemmen, bij 1 onthouding.

2. Artikel 2

De minister dient een amendement in, luidende:

« Artikel 2 van het voorstel wordt geschrapt en artikel 3 wordt artikel 2. »

Verantwoording

De verantwoording is identiek met die van het amendement op het voorgestelde artikel 21, § 1, tweede lid, houdende schrapping van het woord « gratis ».

Er wordt verwezen naar de algemene besprekking (blz. 20).

Het amendement wordt aangenomen met 14 stemmen, bij 1 onthouding.

* * *

ressortissants, tient seulement compte d'une seule nationalité, à savoir celle de l'État concerné. Le Belge est donc celui qui est Belge conformément à la loi belge, indépendamment du fait que l'intéressé a ou non une autre nationalité.

Un autre membre fait remarquer que l'amendement de M. Foret et consorts déclenche un débat de fond qui dépasse le cadre de la proposition de loi à l'examen. Cette proposition ne s'attache qu'aux seuls aspects relatifs à la procédure de naturalisation.

Il propose donc de revenir à la problématique de la double nationalité lors de la discussion de la proposition de loi de M. Vandenhaute (*cf. Doc. Sénat, S.E. 1991-1992, n° 484-1*).

La commission se rallie à ce point de vue.

L'amendement est rejeté par 12 voix contre 2.

* * *

Paragraphe 4 (paragraphe 5 nouveau)

Le ministre dépose l'amendement suivant:

« Au § 4 de l'article 21 proposé, après le mot « Roi », ajouter les mots « sur la proposition du ministre de la Justice. »

Il est renvoyé à la discussion d'un amendement analogue à l'article 21, § 1er, deuxième alinéa.

L'amendement est adopté par 12 voix et 3 abstentions.

* * *

L'article amendé est adopté par 12 voix contre 2 et 1 abstention.

2. Article 2

Le ministre dépose un amendement, rédigé comme suit:

« L'article 2 de la proposition est supprimé et l'article 3 devient l'article 2. »

Justification

La justification est identique à celle de l'amendement au § 1er, alinéa 2, de l'article 21 proposé, portant suppression du mot « gratuitement ».

Il est fait référence à la discussion générale (p. 20).

L'amendement est adopté par 14 voix et 1 abstention.

* * *

3. Artikel 3 (art. 2 van de aangenomen tekst)

De minister dient een amendement in, luidende:

«In artikel 3 van het voorstel een vierde lid toe te voegen, luidende :

«De Koning bepaalt, op voordracht van de minister van Justitie, de datum van inwerkingtreding van de wet bij koninklijk besluit dat ten laatste zal worden genomen de zesde maand volgend op de vernieuwing van de Kamer.»

De indiener van het wetsvoorstel heeft begrip voor het feit dat een zekere aanlooptijd vereist is vooraleer de wet in werking treedt, omdat de door artikel 21 bedoelde koninklijke besluiten eerst moeten worden uitgevaardigd.

Het wetsvoorstel bevat trouwens een overgangsregeling voor de dossiers die hangende zijn op het ogenblik dat de wet van kracht wordt.

De minister verbindt zich ertoe dat de voormelde besluiten tijdig zullen worden uitgevaardigd zodat zij terzelfder tijd met de wet in werking kunnen treden. Het amendement zal in die zin worden aangepast.

Een ander lid dringt erop aan de koninklijke besluiten zo snel mogelijk op te stellen zodat ze eventueel samen met het door de Senaat goedgekeurde wetsvoorstel door de Kamer kunnen worden besproken.

De minister stipt aan dat de termijn binnen welke het koninklijk besluit moet worden genomen voor de vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet, te weten zes maanden volgend op de algehele vernieuwing van de Kamer van volksvertegenwoordigers, erg kort kan zijn wanneer de vorming van een regering lang aansleept.

Hij stelt voor in het amendement te bepalen dat de datum van inwerkingtreding zal worden vastgesteld bij de publikatie van de in artikel 21 bedoelde koninklijke besluiten.

Een volgende spreker stelt voor in het amendement van de minister de woorden «*de vernieuwing van de Kamer*» te vervangen door de woorden «*de eerst-komende algehele vernieuwing van de Kamer van volksvertegenwoordigers*».

De Commissie stemt hiermee in.

Het gesubamendeerde amendement wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 3 onthoudingen.

Het geamendeerde artikel 3 wordt als artikel 2 met dezelfde stemming aangenomen.

4. Artikel 4 (art. 3 van de aangenomen tekst)

Dit artikel geeft geen aanleiding tot besprekking en wordt aangenomen met 14 stemmen, bij 1 onthouding.

3. Article 3 (art. 2 du texte adopté)

Le ministre dépose un amendement libellé comme suit:

«À l'article 3 de la proposition, ajouter un alinéa 4, libellé comme suit:

«Le Roi, sur la proposition du ministre de la Justice, fixe la date de l'entrée en vigueur de la loi par arrêté royal, laquelle devra intervenir au plus tard le sixième mois qui suivra le renouvellement de la Chambre.»

L'auteur de la proposition de loi comprend qu'un certain laps de temps soit nécessaire avant l'entrée en vigueur de la loi car les arrêtés royaux mentionnés par l'article 21 doivent tout d'abord être promulgués.

La proposition de loi prévoit d'ailleurs des dispositions transitoires pour les dossiers en suspens au moment de l'entrée en vigueur de la loi.

Le ministre s'engage à ce que les arrêtés précités soient promulgués à temps afin qu'ils puissent entrer en vigueur au même moment que la loi. L'amendement sera adapté dans ce sens.

Un autre membre insiste pour que les arrêtés royaux soient élaborés le plus rapidement possible afin qu'ils puissent éventuellement être examinés par la Chambre en même temps que la proposition de loi adoptée par le Sénat.

Le ministre fait remarquer que le délai dans lequel l'arrêté royal doit être pris pour la fixation de la date d'entrée en vigueur de la loi, à savoir dans les six mois qui suivent le renouvellement complet de la Chambre des représentants, peut se révéler très court si la formation d'un gouvernement traîne en longueur.

Il propose de stipuler dans l'amendement que la date de l'entrée en vigueur sera fixée lors de la publication des arrêtés royaux mentionnés à l'article 21.

Un autre intervenant propose de remplacer dans l'amendement du ministre les mots «*le renouvellement de la Chambre*» par les mots «*le prochain renouvellement intégral de la Chambre des représentants*».

La commission marque son accord sur ce point.

L'amendement ainsi modifié est adopté par 10 voix et 3 abstentions.

L'article 3 amendé devient l'article 2 et est adopté par le même nombre de voix.

4. Article 4 (art. 3 du texte adopté)

Cet article ne donne pas lieu à discussion et est adopté par 14 voix et 1 abstention.

VI. STEMMING OVER HET GEHEEL

Het geamendeerde wetsvoorstel wordt in zijn geheel aangenomen met 12 tegen 2 stemmen, bij 1 onthouding.

Het verslag werd eenparig goedgekeurd door de 14 aanwezige leden.

De Rapporteur,
Leo GOOVAERTS.

De Voorzitter,
Roger LALLEMAND.

VI. VOTE SUR L'ENSEMBLE

L'ensemble de la proposition de loi amendée a été adopté par 12 voix contre 2 et 1 abstention.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 14 membres présents.

Le Rapporteur,
Leo GOOVAERTS.

Le Président,
Roger LALLEMAND.

**TEKST AANGENOMEN
DOOR DE COMMISSIE**

Artikel 1

Artikel 21 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt vervangen als volgt:

« *Artikel 21. — § 1.* Het verzoek om naturalisatie wordt gericht aan de Kamer van volksvertegenwoordigers en toegezonden aan de griffier.

Indien de belanghebbende zijn hoofdverblijf heeft in het buitenland, moet zijn verzoek overhandigd worden aan het hoofd van de Belgische diplomatieke zending of consulaire post van die verblijfplaats; deze laatste zendt het over aan de Kamer van volksvertegenwoordigers. De aanvraagformulieren, waarvan de inhoud door de Koning wordt bepaald op voordracht van de minister van Justitie, kunnen worden bekomen bij ieder gemeentebestuur of bij iedere Belgische diplomatieke zending of consulaire post.

De Koning bepaalt op voordracht van de minister van Justitie welke akten en stavingsstukken bij het verzoek moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden uit artikel 19. De verzoeker kan alle bijkomende documenten, die hij nuttig acht ter staving ervan, bij zijn verzoek voegen.

§ 2. Het verzoek om naturalisatie vervalt wanneer na de indiening ervan de belanghebbende ophoudt zijn hoofdverblijf in België te hebben of hij de in artikel 19, tweede lid, bedoelde band verliest.

§ 3. De Kamer van volksvertegenwoordigers zendt het verzoek tot naturalisatie over aan het parket van de rechtbank van eerste aanleg waar de verzoeker zijn hoofdverblijfplaats heeft, om advies te verstrekken binnen een termijn van vier maanden. Bij gebrek aan opmerkingen binnen deze termijn wordt het advies geacht gunstig te zijn en kan de procedure worden voortgezet.

§ 4. De Kamer van volksvertegenwoordigers kan aan alle overheden en meer bepaald aan het parket van de rechtbank van eerste aanleg waar de verzoeker zijn hoofdverblijfplaats heeft, vragen een onderzoek in te stellen met betrekking tot de in artikel 19 gestelde vereisten en de in artikel 15, § 2, bedoelde voorwaarden en omstandigheden, alsook naar ieder gegeven waarover de Kamer van volksvertegenwoordigers wenst te worden ingelicht.

Indien de geraadpleegde overheid de gevraagde inlichtingen niet binnen drie maanden na het verzoek heeft verstrekt, wordt de procedure voortgezet.

**TEXTE ADOPTÉ
PAR LA COMMISSION**

Article premier

L'article 21 du Code de la nationalité belge est remplacé par la disposition suivante:

« *Article 21. — § 1er.* La demande de naturalisation est adressée à la Chambre des représentants et envoyée au greffier.

Si l'intéressé a sa résidence principale à l'étranger, sa demande sera transmise au chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire belge de cette résidence; celui-ci la communiquera à la Chambre des représentants. Les formulaires de demande, dont le contenu est fixé par le Roi sur la proposition du ministre de la Justice, pourront être obtenus dans les administrations communales ou dans chaque mission diplomatique ou poste consulaire belges.

Le Roi, sur la proposition du ministre de la Justice, détermine les actes et justificatifs à joindre à la demande pour apporter la preuve que les conditions prévues à l'article 19 sont réunies. Le demandeur pourra joindre à sa demande tous les documents qu'il juge utiles pour justifier celle-ci.

§ 2. La demande de naturalisation devient caduque si, après son introduction, son auteur cesse d'avoir sa résidence principale en Belgique ou perd les attaches visées à l'article 19, deuxième alinéa.

§ 3. La Chambre des représentants transmet la demande de naturalisation au parquet près le tribunal de première instance de la résidence principale du demandeur, pour avis à fournir dans un délai de quatre mois. À défaut d'observations dans ce délai, l'avis est réputé favorable et la procédure peut être poursuivie.

§ 4. La Chambre des représentants peut demander, à toutes les autorités et notamment au parquet près le tribunal de première instance de la résidence principale du demandeur, de procéder à une enquête relative aux critères prévus à l'article 19 et aux conditions et circonstances prévues à l'article 15, § 2, ainsi qu'à tout élément sur lequel la Chambre des représentants souhaite être informée.

Si l'autorité consultée n'a pas donné les renseignements demandés dans les trois mois de la demande, la procédure est poursuivie.

Heeft de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats in het buitenland, dan kan de vraag aan het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel worden gericht.

§ 5. De akte van naturalisatie aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers en bekrachtigd door de Koning op voordracht van de minister van Justitie wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Deze akte heeft uitwerking te rekenen van de dag van die bekendmaking. »

Art. 2

Deze wet is van toepassing vanaf haar inwerkingtreding op alle nieuwe verzoeken tot naturalisatie.

De verzoeken tot naturalisatie, die vóór de inwerkingtreding van deze wet bij de minister van Justitie werden ingediend overeenkomstig artikel 21 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit en waarover nog geen beslissing werd genomen door de Wetgevende Kamers, worden verder afgehandeld volgens de procedure geldend op datum van de indiening van het verzoek.

De verzoeker die een verzoek heeft ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet, kan evenwel een nieuw verzoek indienen na de inwerkingtreding van deze wet, waardoor het oude verzoek vervalt.

De Koning bepaalt bij koninklijk besluit op voordracht van de minister van Justitie bij de publikatie van de in artikel 21 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bedoelde koninklijke besluiten, de datum waarop de wet in werking treedt, en dit uiterlijk de zesde maand volgend op de eerstkomende algehele vernieuwing van de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Art. 3

Tot de eerste algehele vernieuwing van de Kamer van volksvertegenwoordigers volgend op de afkondiging van de Grondwet van 17 februari 1994, moeten in artikel 1 de woorden « Kamer van volksvertegenwoordigers » worden gelezen als « Wetgevende Kamers ».

Si l'intéressé a sa résidence principale à l'étranger, la demande pourra être adressée au parquet près le tribunal de première instance de Bruxelles.

§ 5. L'acte de naturalisation, adopté par la Chambre des représentants et sanctionné par le Roi sur la proposition du ministre de la Justice, sera publié au *Moniteur belge*. Cet acte sortira ses effets à compter du jour de cette publication. »

Art. 2

La présente loi s'applique dès son entrée en vigueur à toutes les nouvelles demandes de naturalisation.

Les demandes de naturalisation introduites auprès du ministre de la Justice, conformément à l'article 21 du Code de la nationalité belge, avant l'entrée en vigueur de la présente loi et qui n'auront pas encore été l'objet d'une décision des Chambres législatives, seront traitées conformément à la procédure applicable à la date de l'introduction de la demande.

Le demandeur qui aura introduit une demande avant la date d'entrée en vigueur de la présente loi, pourra toutefois introduire une demande nouvelle après l'entrée en vigueur de la présente loi, la demande ancienne devenant dès lors nulle et non avenue.

Le Roi, sur la proposition du ministre de la Justice, lors de la publication des arrêtés royaux prévus à l'article 21 du Code de la nationalité belge, fixe la date de l'entrée en vigueur de la loi par arrêté royal, laquelle devra intervenir au plus tard le sixième mois qui suivra le prochain renouvellement intégral de la Chambre des représentants.

Art. 3

Jusqu'au prochain renouvellement intégral de la Chambre des représentants suivant la promulgation de la Constitution du 17 février 1994, les mots « Chambre des représentants » de l'article 1er seront lus comme « Chambres législatives ».

BIJLAGE I**UITTREKSELS UIT HET JAARVERSLAG 1994 VAN HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING(1)****3. De opvolging van het migratiebeleid en van het integratiebeleid van bevolkingsgroepen van vreemde herkomst****3.1 Bevoegdheden van de federale Regering*****3.1.1. Departement van Justitie*****3.1.1.1. De procedures inzake nationaliteitsverwerving**

Een eerste « stand van zaken » van de procedure van nationaliteitsverwerving via naturalisatie brengt bepaalde dysfuncties aan het licht die de procedure nodeloos verlengen. Bepaalde dossiers doen er vijf jaar over om in de Kamer van volksvertegenwoordigers te geraken, wat een totaal onaanvaardbare termijn is. Bijgevolg werden er een aantal voorstellen aan de minister van Justitie voorgelegd die tot doel hebben om de huidige procedure te rationaliseren.

Bovendien blijkt de procedure zelf nodeloos ingewikkeld en tijdrovend te zijn. Er werden dus voorstellen geformuleerd ter vereenvoudiging van de procedure.

Naast een aantal erg technische voorstellen zijn de voorname voorstellen die aan de minister van Justitie werden overgemaakt:

1. De stukken en de samenstelling van elk individueel dossier zijn aan vele controles onderworpen. Zo zijn er vier verschillende instanties die op elk dossier controle uitvoeren. Na zijn samenstelling wordt elk dossier gecontroleerd door het parket van de Procureur des Konings en door het Parket van de procureur-generaal. Nadien wordt het nagekeken door de dienst inboorlingschap van het ministerie van Justitie. Deze fase verlengt de procedure aanzienlijk en het aantal ontdekte fouten lijkt laag te liggen, hoewel de dienst weigert hierover gegevens te verstrekken. Tenslotte wordt het dossier opnieuw nagekeken door het secretariaat van de Naturalisatiecommissie van de Kamer van volksvertegenwoordigers.

2. De procedure van nationaliteitsverwerving door optieverklaring voor jongeren die een band hebben met België maar die er niet steeds verblijven hebben is slechts toegankelijk voor jongeren tussen 18 en 22 jaar (artikels 13 en 14). Deze erg korte termijn was aanvankelijk voorzien om te vermijden dat jongeren hun aanvraag laattijdig zouden indienen om aan de militaire dienstplicht te ontsnappen. Sinds de afschaffing van de militaire dienstplicht bestaat dit risico niet meer en zou de verlenging van de termijn voor optieverklaring tot bijvoorbeeld 30 jaar aan een aantal gevallen kunnen tegemoetkomen die nu op de naturalisatieprocedure aangewezen zijn. Zo zou het aantal naturalisatieaanvragen verminderd kunnen worden.

3. Aansluitend op diverse wetsvoorstellen kan men een wijziging voorstaan van het systeem, hetzij via de verruiming van de mogelijkheden tot nationaliteitsverwerving door optieverklaring voor andere categorieën van vreemdelingen die, door de duur en

ANNEXE 1**EXTRAITS DU RAPPORT ANNUEL 1994 DU CENTRE POUR L'ÉGALITÉ DES CHANCES ET LA LUTTE CONTRE LE RACISME(1)****3. Le suivi de la politique de l'immigration et de l'intégration des populations d'origine étrangère****3.1. Compétences du Gouvernement fédéral*****3.1.1. Département de la Justice*****3.1.1.1. Les procédures d'acquisition de la nationalité**

Un premier « état des lieux » de la procédure d'obtention de la nationalité belge par naturalisation a révélé certains dysfonctionnements qui allongent inutilement la procédure. Certains dossiers mettent cinq ans pour parvenir à la Chambre des représentants, ce qui est un délai tout à fait inacceptable. Dès lors, un certain nombre de propositions ont été faites au ministre de la Justice, en vue de rationaliser la procédure telle qu'elle existe actuellement.

En outre, la procédure elle-même apparaît inutilement complexe et longue. Dès lors, des propositions ont été formulées en vue de la simplifier.

Parmi les principales propositions qui ont été transmises au ministre de la Justice, outre certaines propositions très techniques, on peut citer :

1. La constitution et les pièces de chaque dossier individuel font l'objet de vérifications multiples. En effet, quatre instances différentes font le travail de vérification de chaque dossier. Chaque dossier, après avoir été constitué et vérifié par le parquet du procureur du Roi et par le parquet du procureur général, est ensuite revérifié par le service nationalité du ministère de la Justice. Cette étape allonge considérablement la procédure, et le nombre d'erreurs découvertes, bien que le service refuse de le communiquer, n'apparaît pas élevé. Enfin, le dossier est à nouveau vérifié par les secrétariats des Commissions parlementaires.

2. La procédure d'obtention de la nationalité par option pour les jeunes qui ont un lien avec la Belgique mais n'y ont pas toujours vécu n'est accessible qu'entre 18 et 22 ans (articles 13 et 14). Ce délai, fort court, était à l'origine essentiellement prévu pour éviter que les jeunes n'introduisent leur demande tardivement dans le but d'échapper au service militaire. Ce motif n'existant plus depuis la suppression du service militaire, l'allongement du délai pour introduire la demande d'option, par exemple jusqu'à 30 ans, permettrait de rencontrer un certain nombre d'hypothèses qui doivent aujourd'hui passer par la procédure de naturalisation, et donc de réduire le nombre de demandes de naturalisation.

3. En parallèle avec diverses propositions de loi, il peut être envisagé de modifier le système afin soit d'élargir les possibilités d'acquisition de la nationalité par option à d'autres catégories d'étrangers bénéficiant, de par la durée et la stabilité de leur séjour

(1) Deel I, blz. 29-30 en deel II, blz. 65-66.

(1) Volume I, p. 29-30, et volume II, p. 65-66.

de stabiliteit van hun verblijf in België, een vermoeden genieten van voldoende integratiwil, hetzij via een fundamentele vereenvoudiging van de huidige naturalisatieprocedure.

Voorstellen 1995

- bespoediging van de naturalisatieprocedure door het aantal opeenvolgende controles van de dossiers te verminderen en door een magistraat aan te duiden die speciaal voor deze materie aangeduid is;
- de mogelijkheid tot nationaliteitsverwerving openstellen voor jongeren die geboren zijn in België door het afleggen van een verklaring tussen de leeftijd van 18 en 30 jaar;
- nationaliteitsverwerving door optieverklaring verruimen tot de vreemdelingen die reeds een bepaald aantal jaren op het grondgebied gevestigd zijn;
- of een fundamentele vereenvoudiging van de huidige procedure door bepaalde tussenstappen te schrappen voor de overgrote meerderheid van de dossiers die ervoor in aanmerking komen.

* * *

HOOFDSTUK IV

Ontwikkelingen in het migratie- en integratiebeleid tussen 1 juli 1993 en 1 december 1994(1)

1. De bevoegdheden van de federale Regering

1.1. Departement Justitie

1.1.1. Procedures inzake naturalisatie en nationaliteitsverwerving

Het Wetboek van de Belgische nationaliteit heeft sinds zijn goedkeuring(2) twee belangrijke hervormingen gekend.

De wet van 13 juni 1991 heeft het principe van de automatische toekenning van de Belgische nationaliteit ingevoerd voor migrantenkinderen van de derde generatie, en de quasi-automatische toekenning voor kinderen van de tweede generatie mits er een nationaliteitsverklaring wordt afgelegd door de ouders, indien het kind de leeftijd van 12 jaar niet heeft bereikt, of door de betrokkenen zelf tussen de 18 en 30 jaar.

Het betreft hier een belangrijke vooruitgang inzake de toekenning van de Belgische nationaliteit voor kinderen en kleinkinderen van migranten, wat hun integratie in de Belgische maatschappij aanzienlijk moet vergemakkelijken.

De wet van 6 augustus 1993(3) brengt een tweede reeks wijzigingen aan het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Voorerst heeft de wetgever door de afschaffing van de begrippen « grote naturalisatie » en « gewone naturalisatie » de wettekst eindelijk in overeenstemming gebracht met de Grondwet. Voor-

en Belgique, d'une présomption de volonté d'intégration suffisante, soit de simplifier fondamentalement la procédure actuelle de la naturalisation.

Propositions 1995

- accélérer la procédure de naturalisation en réduisant le nombre de contrôles successifs des dossiers et en désignant un magistrat spécialement affecté à cette matière;
- ouvrir la possibilité d'acquisition de la nationalité aux jeunes nés en Belgique par déclaration entre 18 et 30 ans;
- élargir les possibilités d'acquisition de la nationalité par option aux étrangers résidant sur le territoire depuis un certain nombre d'années;
- ou simplifier fondamentalement la procédure actuelle en annulant certaines étapes pour la plus grande partie des dossiers qui s'y prêtent.

* * *

CHAPITRE IV

Développements en matière de politique d'immigration et d'intégration entre le 1er juillet 1993 et le 1er décembre 1994(1)

1. Les compétences du Gouvernement fédéral

1.1. Département de la Justice

1.1.1. Les procédures de naturalisation et d'acquisition de la nationalité

Le Code de la nationalité belge a subi, depuis son adoption(2), deux réformes majeures.

La loi du 13 juin 1991 a introduit le principe de l'octroi automatique de la nationalité belge aux enfants immigrés de la troisième génération et de l'octroi quasi automatique pour les enfants de la deuxième génération, moyennant une déclaration de nationalité effectuée soit par les parents avant qu'ils n'aient atteint l'âge de douze ans, soit par l'intéressé lui-même entre 18 et 30 ans.

Il s'agit d'un grand progrès en matière d'octroi de la nationalité belge aux enfants et petits-enfants d'immigrés, qui devrait faciliter grandement leur intégration dans la société belge.

La loi du 6 août 1993(3) apporte une deuxième série de modifications au Code de la nationalité.

Premièrement, par l'abrogation des notions de « grande naturalisation » et de « naturalisation ordinaire », le législateur met enfin le texte de la loi en concordance avec la Constitution. Il n'y a

(1) De lezer doet er goed aan om vooraf kennis te nemen van het eindrapport van het Koninklijk Commissariaat voor het Migrantenbeleid, *Tekenen voor Gelijkaardigheid*, Brussel, Inbel, februari 1993. In wat volgt komen de latere ontwikkelingen.

(2) Wet van 28 juni 1984 inzake bepaalde aspecten van de rechten van vreemdelingen en ter invoering van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, *Belgisch Staatsblad*, 12 juni 1984.

(3) Wet van 6 augustus 1993 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit en van de wetten betreffende de naturalisatie, *Belgisch Staatsblad*, 23 september 1993.

(1) Le lecteur est invité à prendre d'abord connaissance du rapport final du Commissariat royal à la politique des immigrés, *Dessein d'égalité*, Bruxelles, Inbel, février 1993. Dans ce chapitre-ci, il s'agit des développements ultérieurs.

(2) Loi du 28 juin 1984 relative à certains aspects de la condition des étrangers et instituant le Code de la nationalité belge, *Moniteur belge* du 12 juillet 1984.

(3) Loi du 6 août 1993 modifiant le Code de la nationalité belge et les lois relatives à la naturalisation, *Moniteur belge* du 23 septembre 1993.

taan is er nog maar één soort naturalisatie, met een enkele procedure. De toegangsvooraarden tot de procedure zijn dezelfde als die van de voormalige gewone naturalisatie. Parallel hiermee werd het registratierecht herleid tot 6 000 frank (2 000 frank voor personen jonger dan 22 jaar). De naturalisatie kent de Belgische nationaliteit toe en alle rechten en plichten die hieraan verbonden zijn.

Vervolgens verdwijnt het begrip «Belg van geboorte» uit de wettekst. Telkens deze termen in de tekst voorkwamen werden ze vervangen door het woord «Belgen». Zo verdwijnt dit achterhaal onderscheid uit ons arsenaal en onze wetgevende cultuur: er zijn geen twee categorieën van Belgen meer, maar al wie de Belgische nationaliteit bezit, of ze nu bij de geboorte werd verleend of op een of andere wijze werd verworven, bevindt zich in eenzelfde situatie.

Tot slot werd artikel 16 [verwerving van de nationaliteit door optieverklaring ingevolge een huwelijk met een Belg] van het werboek gewijzigd. Voortaan bedraagt de vereiste duur van de samenwoonst van het echtpaar in België om een aanvraag tot naturalisatieverwerving door optie in te dienen drie jaar, indien de vreemde echtgeno(o)t(e) niet drie jaar voorafgaandelijk aan zijn huwelijk reeds over een verblijfsrecht van onbeperkte duur of over een vestigingsrecht beschikt. In tegengesteld geval bedraagt de vereiste termijn van samenwoonst nog steeds 6 maanden.

Deze bepaling wil de huwelijken ontmoedigen die enkel gesloten worden met het oog op het verkrijgen van de Belgische nationaliteit. Aangezien de partner van een Belg alleszins over een verblijfsrecht in België beschikt, druist de bepaling niet in tegen het principe van de eerbiediging van het gezins- en privé-leven.

désormais plus qu'un type de naturalisation, avec une procédure unique. Les conditions d'accès à la procédure sont calquées sur celles de l'ancienne naturalisation ordinaire. Parallèlement, les droits d'enregistrement sont ramenés à 6 000 francs (2 000 francs pour les personnes qui ont moins de 22 ans). La naturalisation confère la nationalité belge et tous les droits et devoirs qui y sont rattachés.

Deuxièmement, la notion de «Belge de naissance» disparaît du texte législatif. Chaque fois que ces termes étaient utilisés, ils sont remplacés par les mots «Belges». De la sorte, cette distinction surannée disparaît de notre arsenal et de notre culture législatifs : il n'y a plus deux catégories de Belges, mais tous ceux qui possèdent la nationalité belge, qu'elle leur ait été octroyée à la naissance ou qu'ils l'aient acquise d'une façon ou d'une autre se trouvent dans la même situation.

Enfin, l'article 16 (acquisition de la nationalité par option suite au mariage avec un(e) Belge) du Code est modifié. Désormais, la durée de la résidence commune en Belgique des époux exigée afin de pouvoir introduire la demande d'acquisition de la nationalité par option est de trois ans si l'époux étranger ne bénéficiait pas, avant son mariage, d'un séjour régulier à durée indéterminée ou d'un établissement en Belgique depuis au moins trois ans. Dans le cas contraire, la durée de vie commune exigée est toujours de six mois.

Cette disposition vise à décourager les mariages contractés dans l'unique but d'obtenir la nationalité belge. Étant donné que le conjoint d'une personne belge dispose en tout cas d'un droit de séjour en Belgique, elle ne fait pas obstacle au principe du respect de la vie familiale et privée.

BIJLAGE 2

ANNEXE 2

FORMULIER HOUDEnde VERZOEK OM NATURALISATIE
GERICHT AAN DE HEER MINISTER VAN JUSTITIE

FORMULAIRE DE DEMANDE DE NATURALISATION
ADRESSEE A MONSIEUR LE MINISTRE DE LA JUSTICE

VERZOEK OM NATURALISATIE GERICHT AAN DE HEER MINISTER VAN JUSTITIE

Het verzoek om naturalisatie moet, samen met de stukken tot staving, bij de heer Procureur des Konings van het rechtsgebied worden neergelegd. Indien de belanghebbende zijn hoofdverblijf heeft in het buitenland moet zijn verzoek overhandigd worden aan het hoofd van de Belgische diplomatische zending of consulaire post van die verblijfplaats.

Mijnheer de Minister,

Ik ondergetekende ,
naam (in drukletters) voornamen (in drukletters)

geboren te , geborteland op gebortedatum
geboorteplaats

verblijvende te , land van verblijf
verblijfplaats

heb de eer de grote naturalisatie (1)
gewone naturalisatie (1)
grote naturalisatie en subsidiair de gewone naturalisatie (1) aan te vragen.

Ik voeg hierbij de kwijting afgegeven door de ontvanger der registratie waaruit blijkt dat het toepasselijk registratierecht is betaald. (1)

Ik verzoek om vrijstelling van het registratierecht voor buitengewone diensten, aan het land of aan de kolonie bewezen. (1) (2)

Ik geniet gehele vrijstelling van het registratierecht. (1) (2)

Met bijzondere hoogachting,

Te , op

Nummer van het dossier bij de openbare veiligheid dat op de identiteitskaart van vreemdeling van de verzoeker voorkomt :

O.V. Nr.

(handtekening)

Opmerkingen: Indien het verzoekschrift wordt ingevuld door de volmachtbehebber, de wettelijke vertegenwoordiger of de voorlopige bewindvoerder moet dit de identiteit en de verblijfplaats van de aanvrager vermelden; de handtekening wordt voorafgaan door de vermelding: " Voor de aanvrager ".
Behalve wanneer de aanvrager gehele vrijstelling van het registratierecht geniet, is het verzoek alleen ontvankelijk wanneer daarbij de kwijting is gevoegd, aangegeven door de ontvanger der registratie, waaruit blijkt dat het toepasselijk registratierecht is betaald.
Het verzoek om naturalisatie vervalt wanneer na de indiening ervan de belanghebbende ophoudt zijn hoofdverblijf in België te hebben of de werkelijke band met België verliest.

(1) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(2) Bewijsstukken bijvoegen.

BIOGRAFISCHE GEGEVENS**1. Betreffende de verzoeker :**

- a) naam (in drukletters) en voornamen :
- b) geboorteplaats en -datum :
- c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
- d) landen waarin de verzoeker vanaf zijn geboorte tot zijn aankomst in België achtereenvolgens heeft verblijven :
- e) datum van aankomst en eerste verblijfplaats in België (volledig adres) :
- f) verblijfplaatsen van de verzoeker in België in de laatste tien jaar (in chronologische volgorde) :

Gemeente, straat en nummer	Datum van aankomst

- g) redenen waarom hij zijn land van herkomst verlaten heeft :
- h) burgerlijke staat :
- i) behaalde diploma's :
- 1º in het buitenland :
 - 2º in België :
- j) talen :
- 1º die hij spreekt :
 - 2º die hij schrijft :
- k) achtereenvolgende beroepen en gedurende welke tijd ze werden uitgeoefend :
- l) redenen waarom hij de Belgische nationaliteit aanvraagt :

2. Betreffende zijn ouders :**A. Vader :**

- a) naam en voornamen :
- b) geboorteplaats en -datum :
- c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
- d) beroep :
- e) huidige verblijfplaats :

B. Moeder :

- a) naam en voornamen :
- b) geboorteplaats en -datum :
- c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
- d) beroep :
- e) huidige verblijfplaats :

C. Plaats en datum van de voltrekking (eventueel ontbinding) van het huwelijk van de ouders :

.....

3. Betreffende zijn broders en zusters :

- A. a) naam en voornamen :
 b) geboorteplaats en -datum :
 c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
 d) beroep :
 e) huidige verblijfplaats :
 f) burgerlijke staat (eventueel identiteit en nationaliteit van de echtgenoot vermelden) :

- B. a) naam en voornamen :
 b) geboorteplaats en -datum :
 c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
 d) beroep :
 e) huidige verblijfplaats :
 f) burgerlijke staat (eventueel identiteit en nationaliteit van de echtgenoot vermelden) :

- C. a) naam en voornamen :
 b) geboorteplaats en -datum :
 c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
 d) beroep :
 e) huidige verblijfplaats :
 f) burgerlijke staat (eventueel identiteit en nationaliteit van de echtgenoot vermelden) :

- D. a) naam en voornamen :
 b) geboorteplaats en -datum :
 c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
 d) beroep :
 e) huidige verblijfplaats :
 f) burgerlijke staat (eventueel identiteit en nationaliteit van de echtgenoot vermelden) :

- E. a) naam en voornamen :
 b) geboorteplaats en -datum :
 c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
 d) beroep :
 e) huidige verblijfplaats :
 f) burgerlijke staat (eventueel identiteit en nationaliteit van de echtgenoot vermelden) :

4. Betreffende zijn echtgenoot :

- a) plaats en datum van het huwelijk :
 b) naam en voornamen :
 c) geboorteplaats en -datum :
 d) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
 e) beroep :
 f) huidige verblijfplaats :

5. Betreffende zijn kinderen :

- A. a) naam en voornamen :
 b) geboorteplaats en -datum :
 c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
 d) beroep :
 e) huidige verblijfplaats :
 f) burgerlijke staat (eventueel identiteit en nationaliteit van de echtgenoot vermelden) :

- B. a) naam en voornamen :
 b) geboorteplaats en -datum :
 c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
 d) beroep :
 e) huidige verblijfplaats :
 f) burgerlijke staat (eventueel identiteit en nationaliteit van de echtgenoot vermelden) :

- C. a) naam en voornamen :
 b) geboorteplaats en -datum :
 c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
 d) beroep :
 e) huidige verblijfplaats :
 f) burgerlijke staat (eventueel identiteit en nationaliteit van de echtgenoot vermelden) :
.....
- D. a) naam en voornamen :
 b) geboorteplaats en -datum :
 c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
 d) beroep :
 e) huidige verblijfplaats :
 f) burgerlijke staat (eventueel identiteit en nationaliteit van de echtgenoot vermelden) :
.....
- E. a) naam en voornamen :
 b) geboorteplaats en -datum :
 c) oorspronkelijke en huidige nationaliteit :
 d) beroep :
 e) huidige verblijfplaats :
 f) burgerlijke staat (eventueel identiteit en nationaliteit van de echtgenoot vermelden) :
.....

MILITaire DIENST

Nadere inlichtingen verstrekken betreffende het volbrengen van de militaire dienst of de reden opgeven waarom geen militaire dienst werd gedaan.

REFERENTIES

(eventueel getuigschriften bijvoegen van de personen die als referentie worden opgegeven)

DEMANDE DE NATURALISATION ADRESSEE A MONSIEUR LE MINISTRE DE LA JUSTICE

La demande de naturalisation, accompagnée des documents justificatifs, doit être déposée chez Monsieur le Procureur du Roi du ressort. Si le demandeur a sa résidence principale à l'étranger, la demande de naturalisation doit être remise au chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire belge de cette résidence.

Monsieur le Ministre,

Je soussigné(e) ,
nom (en capitales) prénoms (en capitales)

né(e) à , ,
lieu de naissance pays de naissance date de naissance

résidant à ,
lieu de résidence pays de résidence

ai l'honneur de solliciter l'octroi : de la grande naturalisation (1)
de la naturalisation ordinaire (1)
de la grande naturalisation et, à titre subsidiaire, de la naturalisation ordinaire (1).

Je joins à la présente la quittance délivrée par le receveur de l'enregistrement établissant le paiement du droit d'enregistrement applicable. (1)

Je demande la dispense du droit d'enregistrement pour services éminents rendus à la nation ou à la colonie. (1) (2)

Je déclare bénéficier de l'exemption totale du droit d'enregistrement. (1) (2)

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma haute considération.

A , le

Numéro du dossier de la Sûreté
publique figurant sur la carte d'identité
d'étranger du demandeur :

(signature)

O.E. N°

Remarques: Si la demande est remplie par le mandataire, le représentant légal ou l'administrateur provisoire, elle doit mentionner l'identité et la résidence du demandeur; la signature sera précédée de la mention : « Pour le demandeur ».

Sauf si le demandeur bénéficie de l'exemption totale du droit d'enregistrement, la demande n'est recevable que si la quittance délivrée par le receveur de l'enregistrement établissant le paiement total du droit d'enregistrement applicable y est jointe.

La demande de naturalisation devient caduque lorsque, après l'avoir introduite, le demandeur cesse d'avoir sa résidence principale en Belgique ou perd des attaches véritables avec la Belgique.

(1) Biffer les mentions inutiles.

(2) Joindre les documents justificatifs.

INDICATIONS BIOGRAPHIQUES**1. Concernant le demandeur :**

- a) nom (en lettres capitales) et prénoms :
- b) lieu et date de naissance :
- c) nationalité d'origine et actuelle :
- d) pays dans lesquelles le demandeur a successivement résidé depuis sa naissance jusqu'à son arrivée en Belgique
- e) date d'arrivée et lieu de sa première résidence en Belgique (adresse complète)
- f) résidence du demandeur en Belgique au cours des dix dernières années (par ordre chronologique)
.....

Commune, rue et numéro	Date d'arrivée

- g) raisons pour lesquelles il a quitté son pays d'origine
- h) état civil
- i) diplômes obtenus :
 - 1° à l'étranger :
 - 2° en Belgique :
- j) langues :
 - 1° parlées :
 - 2° écrites :
- k) professions successives et périodes pendant lesquelles ces professions ont été exercées :
- l) raisons pour lesquelles il sollicite la nationalité belge :

2. Concernant ses parents :**A. Père :**

- a) nom et prénoms :
- b) lieu et date de naissance :
- c) nationalité d'origine et actuelle :
- d) profession :
- e) résidence actuelle :

B. Mère :

- a) nom et prénoms :
- b) lieu et date de naissance :
- c) nationalité d'origine et actuelle :
- d) profession :
- e) résidence actuelle :

C. Lieux et dates de célébration et éventuellement de dissolution du mariage des parents :

.....

3. Concernant ses frères et sœurs :

- A. a) nom et prénoms :
 b) lieu et date de naissance :
 c) nationalité d'origine et actuelle :
 d) profession :
 e) résidence actuelle :
 f) état civil (éventuellement indiquer identité et nationalité du conjoint) :

 B. a) nom et prénoms :
 b) lieu et date de naissance :
 c) nationalité d'origine et actuelle :
 d) profession :
 e) résidence actuelle :
 f) état civil (éventuellement indiquer identité et nationalité du conjoint) :

 C. a) nom et prénoms :
 b) lieu et date de naissance :
 c) nationalité d'origine et actuelle :
 d) profession :
 e) résidence actuelle :
 f) état civil (éventuellement indiquer identité et nationalité du conjoint) :

 D. a) nom et prénoms :
 b) lieu et date de naissance :
 c) nationalité d'origine et actuelle :
 d) profession :
 e) résidence actuelle :
 f) état civil (éventuellement indiquer identité et nationalité du conjoint) :

 E. a) nom et prénoms :
 b) lieu et date de naissance :
 c) nationalité d'origine et actuelle :
 d) profession :
 e) résidence actuelle :
 f) état civil (éventuellement indiquer identité et nationalité du conjoint) :

4. Concernant son conjoint :

- a) lieu et date du mariage :
 b) nom et prénoms :
 c) lieu et date de naissance :
 d) nationalité d'origine et actuelle :
 e) profession :
 f) résidence actuelle :
.....

5. Concernant ses enfants :

- A. a) nom et prénoms :
 b) lieu et date de naissance :
 c) nationalité d'origine et actuelle :
 d) profession :
 e) résidence actuelle :
 f) état civil (éventuellement indiquer identité et nationalité du conjoint) :

 B. a) nom et prénoms :
 b) lieu et date de naissance :
 c) nationalité d'origine et actuelle :
 d) profession :
 e) résidence actuelle :
 f) état civil (éventuellement indiquer identité et nationalité du conjoint) :
.....

- C. a) nom et prénoms :
b) lieu et date de naissance :
c) nationalité d'origine et actuelle :
d) profession :
e) résidence actuelle :
f) état civil (éventuellement indiquer identité et nationalité du conjoint) :
- D. a) nom et prénoms :
b) lieu et date de naissance :
c) nationalité d'origine et actuelle :
d) profession :
e) résidence actuelle :
f) état civil (éventuellement indiquer identité et nationalité du conjoint) :
- E. a) nom et prénoms :
b) lieu et date de naissance :
c) nationalité d'origine et actuelle :
d) profession :
e) résidence actuelle :
f) état civil (éventuellement indiquer identité et nationalité du conjoint) :

SERVICE MILITAIRE

Fournir des précisions concernant l'accomplissement du service militaire ou les motifs pour lesquels il n'a pas été effectué.

REFERENCES

(éventuellement, joindre des attestations établies par les personnes citées comme références)